

Obsah

I *Legislativní akty*

NAŘÍZENÍ

- ★ Nařízení Rady (EU) 2017/2454 ze dne 5. prosince 2017, kterým se mění nařízení Rady (EU) č. 904/2010 o správní spolupráci a boji proti podvodům v oblasti daně z přidané hodnoty 1

SMĚRNICE

- ★ Směrnice Rady (EU) 2017/2455 ze dne 5. prosince 2017, kterou se mění směrnice 2006/112/ES a směrnice 2009/132/ES, pokud jde o určité povinnosti v oblasti daně z přidané hodnoty při poskytování služeb a prodeji zboží na dálku 7

II *Nelegislativní akty*

MEZINÁRODNÍ DOHODY

- ★ Rozhodnutí Rady (EU) 2017/2456 ze dne 18. prosince 2017 o uzavření Dohody o vědeckotechnické spolupráci mezi Evropskou unií a Alžírskou demokratickou a lidovou republikou, kterou se stanoví podmínky pro účast Alžírské demokratické a lidové republiky na Partnerství pro výzkum a inovace v oblasti Středomoří (PRIMA) 23
- ★ Rozhodnutí Rady (EU) 2017/2457 ze dne 18. prosince 2017 o uzavření Dohody o vědeckotechnické spolupráci mezi Evropskou unií a Egyptskou arabskou republikou, kterou se stanoví podmínky pro účast Egyptské arabské republiky na Partnerství pro výzkum a inovace v oblasti Středomoří (PRIMA) 25

- ★ Rozhodnutí Rady (EU) 2017/2458 ze dne 18. prosince 2017 o uzavření Dohody o vědeckotechnické spolupráci mezi Evropskou unií a Jordánským hášimovským královstvím, kterou se stanoví podmínky pro účast Jordánského hášimovského království na Partnerství pro výzkum a inovace v oblasti Středomoří (PRIMA) 27

Dohoda o vědeckotechnické spolupráci mezi Evropskou unií a Jordánským hášimovským královstvím, kterou se stanoví podmínky pro účast Jordánského hášimovského království na Partnerství pro výzkum a inovace v oblasti Středomoří (PRIMA) 29

NAŘÍZENÍ

- ★ Prováděcí nařízení Rady (EU) 2017/2459 ze dne 5. prosince 2017, kterým se mění prováděcí nařízení (EU) č. 282/2011, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty 32
- ★ Nařízení Komise (EU) 2017/2460 ze dne 30. října 2017, kterým se mění příloha VII nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 o úředních kontrolách za účelem ověření dodržování právních předpisů týkajících se krmiv a potravin a pravidel o zdraví zvířat a dobrých životních podmínkách zvířat, pokud jde o seznam referenčních laboratoří Unie⁽¹⁾ 34

ROZHODNUTÍ

- ★ Rozhodnutí Rady (EU, Euratom) 2017/2461 ze dne 12. prosince 2017, kterým se mění jednací řád Rady 36
- ★ Rozhodnutí Rady (EU) 2017/2462 ze dne 18. prosince 2017, kterým se Lucembursko a Rumunsko opravňují, aby v zájmu Evropské unie přijaly přistoupení Gruzie a Jižní Afriky k Haagské úmluvě o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí z roku 1980 38
- ★ Rozhodnutí Rady (EU) 2017/2463 ze dne 18. prosince 2017, kterým se Chorvatsko, Nizozemsko, Portugalsko a Rumunsko opravňují, aby v zájmu Evropské unie přijaly přistoupení San Marina k Haagské úmluvě o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí z roku 1980 41
- ★ Rozhodnutí Rady (EU) 2017/2464 ze dne 18. prosince 2017, kterým se Rakousko a Rumunsko opravňují, aby v zájmu Evropské unie přijaly přistoupení Panamy, Uruguaye, Kolumbie a Salvadoru k Haagské úmluvě o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí z roku 1980 43

AKTY PŘIJATÉ INSTITUCEMI ZŘÍZENÝMI MEZINÁRODNÍ DOHODOU

- ★ Rozhodnutí Smíšeného výboru Evropská unie-Švýcarsko pro leteckou dopravu zřízeného Dohodou mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o letecké dopravě č. 1/2017 ze dne 29. listopadu 2017, kterým se nahrazuje příloha Dohody mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o letecké dopravě [2017/2465] 46

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP.

I

(Legislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ RADY (EU) 2017/2454

ze dne 5. prosince 2017,

kterým se mění nařízení Rady (EU) č. 904/2010 o správní spolupráci a boji proti podvodům v oblasti daně z přidané hodnoty

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 113 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽¹⁾,s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,

v souladu se zvláštním legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Rady (EU) č. 904/2010 ⁽³⁾ stanoví pravidla výměny informací mezi členskými státy a uchovávání těchto informací za účelem zavedení zvláštních režimů podle hlavy XII kapitoly 6 směrnice Rady 2006/112/ES ⁽⁴⁾.
- (2) Rozšíření působnosti těchto zvláštních režimů ode dne 1. ledna 2021 na prodej zboží na dálku a poskytnutí služeb jiných než telekomunikačních služeb, služeb rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronicky poskytovaných služeb vyžaduje rozšíření oblasti působnosti pravidel tohoto nařízení týkajících se poskytování informací a převodu peněžních částek mezi členským státem identifikace a členskými státy spotřeby.
- (3) Rozšíření oblasti působnosti zvláštních režimů i na prodej zboží na dálku a na poskytování všech služeb povede k značnému nárůstu počtu plnění, která budou muset být zahrnuta do přiznání k dani z přidané hodnoty (DPH). Aby měl členský stát identifikace dost času na zpracování přiznání k DPH podaných osobami povinnými k dani využívajícími zvláštní režim, měla by být lhůta pro zaslání informací o přiznání k DPH i pro převod odvedené DPH každému členskému státu spotřeby prodloužena o deset dnů.
- (4) Rozšíření zvláštních režimů na prodej na dálku u zboží dovezeného ze třetích území nebo třetích zemí vyžaduje, aby byl celní orgán členského státu dovozu schopen identifikovat dovoz zboží obsaženého v malých zásilkách, za které má být DPH odváděna prostřednictvím některého ze zvláštních režimů. Identifikační číslo, pod nímž je daň odváděna, by proto mělo být sdělováno předem, aby celní orgány mohly zkontrolovat jeho platnost při dovozu zboží.

⁽¹⁾ Stanovisko ze dne 30. listopadu 2017 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽²⁾ Úř. věst. C 345 13.10.2017, s. 79.

⁽³⁾ Nařízení Rady (EU) č. 904/2010 ze dne 7. října 2010 o správní spolupráci a boji proti podvodům v oblasti daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 268, 12.10.2010, s. 1).

⁽⁴⁾ Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1).

- (5) Osoby povinné k dani, které využívají těchto zvláštních režimů, mohou členský stát identifikace a všechny členské státy spotřeby, do nichž je dodáváno zboží nebo jsou poskytovány služby, žádat o předložení záznamů a provádět s nimi správní šetření. Aby se snížily administrativní zátěž podniků a jejich náklady na zajištění souladu s předpisy, jakož i zatížení a náklady správců daně v souvislosti s vícečetnými žádostmi o předložení záznamů a správními šetřeními, a aby se zamezilo zdvojování práce, měly by být takové žádosti a šetření pokud možno koordinovány členským státem identifikace.
- (6) Aby se zjednodušilo shromažďování statistických údajů týkajících se uplatňování zvláštních režimů, měla by být Komise zmocněna získat přístup k souhrnným statistickým a diagnostickým informacím, například k počtu různých druhů elektronických zpráv týkajících se zvláštních režimů, které si mezi sebou členské státy vyměňují, s výjimkou údajů o jednotlivých osobách povinných k dani.
- (7) Informace, které mají být podávány osobami povinnými k dani a zasílány mezi členskými státy při uplatňování zvláštních režimů, a technické podrobnosti, včetně společných elektronických zpráv, pro podávání osobami povinnými k dani nebo zasílání mezi členskými státy by měly být přijaty postupem projednávání ve výboru stanoveném v tomto nařízení.
- (8) Vzhledem k tomu, že zavedení opatření nezbytných pro provedení tohoto nařízení a přizpůsobení informačních systémů členských států pro registraci a pro přiznání a platbu DPH si vyžádá určitý čas, a vzhledem ke změnám, které se zavádějí článkem 2 směrnice Rady (EU) 2017/2455⁽¹⁾, by se toto nařízení mělo použít ode dne použitelnosti uvedených změn.
- (9) Nařízení (EU) č. 904/2010 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (EU) č. 904/2010 se mění takto:

- 1) V článku 1 se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. Toto nařízení rovněž stanoví pravidla a postupy pro elektronickou výměnu informací o DPH u zboží dodávaného a služeb poskytovaných v souladu se zvláštními režimy podle hlavy XII kapitoly 6 směrnice 2006/112/ES a rovněž pro jakoukoli následnou výměnu informací a pokud jde o zboží a služby zahrnuté do uvedených zvláštních režimů, pro převod peněžních částek mezi příslušnými orgány členských států.“

- 2) V článku 2 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Definice obsažené v člancích 358, 358a, 369a a 369 l směrnice 2006/112/ES pro účely každého zvláštního režimu se použijí rovněž pro účely tohoto nařízení.“

- 3) V čl. 17 odst. 1 se písmeno d) nahrazuje tímto:

„d) informace shromažďované na základě článků 360, 361, 364, 365, 369c, 369f, 369 g, 369o, 369p, 369s a 369 t směrnice 2006/112/ES.“

- 4) V čl. 17 odst. 1 se doplňuje nové písmeno, které zní:

„e) údaje o identifikačních číslech pro účely DPH podle článku 369q směrnice 2006/112/ES, která přidělil, a ke každému identifikačnímu číslu pro účely DPH přidělenému kterémukoli členským státem celkovou hodnotu dovozu zboží osvobozeného podle čl. 143 odst. 1 písm. ca) za každý měsíc.“

- 5) V článku 17 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Technické podrobnosti týkající se automatizované žádosti vztahující se k informacím uvedeným v odst. 1 písm. b), c), d) a e) se přijímají postupem podle čl. 58 odst. 2.“

⁽¹⁾ Směrnice Rady (EU) 2017/2455 ze dne 5. prosince 2017, kterou se mění směrnice 2006/112/ES a směrnice 2009/132/ES, pokud jde o určité povinnosti v oblasti daně z přidané hodnoty při poskytování služeb a prodeji zboží na dálku (viz strana 7 v tomto čísle Úředního věstníku).

6) Článek 31 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Příslušné orgány každého členského státu zajistí, aby osobám podílejícím se na dodání zboží nebo poskytnutí služby uvnitř Společenství a neusazeným osobám povinným k dani poskytujícím služby bylo umožněno získat pro potřeby těchto plnění elektronickými prostředky potvrzení o platnosti identifikačního čísla pro účely DPH jakékoli blíže určené osoby, jakož i odpovídajícího jména a adresy. Tyto informace musí odpovídat údajům podle článku 17.“;

b) odstavec 3 se zrušuje.

7) Kapitola XI se mění takto:

a) nadpis oddílu 2 se nahrazuje tímto:

„Ustanovení použitelná od 1. ledna 2015 do 31. prosince 2020“;

b) doplňuje se nový oddíl, který zní:

„ODDÍL 3

Ustanovení použitelná ode dne 1. ledna 2021

Pododdíl 1

Obecné ustanovení

Článek 47a

Ustanovení tohoto oddílu se použijí ode dne 1. ledna 2021.

Pododdíl 2

Výměna informací

Článek 47b

1. Členské státy stanoví, že se informace poskytované osobou povinnou k dani využívající zvláštního režimu podle hlavy XII kapitoly 6 oddílu 2 směrnice 2006/112/ES členskému státu identifikace při zahájení činnosti podle článku 361 uvedené směrnice podávají elektronickými prostředky. Podobné údaje pro identifikaci osoby povinné k dani, která využívá zvláštního režimu podle hlavy XII kapitoly 6 oddílu 3 směrnice 2006/112/ES, poskytované při zahájení její činnosti podle článku 369c uvedené směrnice se podávají elektronickými prostředky. Rovněž jakékoli změny v informacích poskytnutých podle čl. 361 odst. 2 a čl. 369c směrnice 2006/112/ES se oznamují elektronickými prostředky.

2. Členský stát identifikace zašle informace uvedené v odstavci 1 elektronickými prostředky příslušným orgánům ostatních členských států do deseti dnů od konce měsíce, ve kterém je od osoby povinné k dani využívající některého ze zvláštních režimů podle hlavy XII kapitoly 6 oddílů 2 a 3 směrnice 2006/112/ES obdržel. Stejným způsobem sdělí příslušným orgánům ostatních členských států identifikační čísla pro účely DPH zmíněná v uvedených oddílech.

3. Členský stát identifikace uvědomí neprodleně elektronickými prostředky příslušné orgány ostatních členských států o vyloučení osoby povinné k dani, která využívá některý ze zvláštních režimů podle hlavy XII kapitoly 6 oddílů 2 a 3 směrnice 2006/112/ES, z tohoto zvláštního režimu.

Článek 47c

1. Členské státy stanoví, že se informace poskytované osobou povinnou k dani využívající zvláštního režimu podle hlavy XII kapitoly 6 oddílu 4 směrnice 2006/112/ES nebo jejím zprostředkovatelem členskému státu identifikace při zahájení činnosti podle článku čl. 369p odst. 1, 2 a 2a uvedené směrnice podávají elektronickými prostředky. Rovněž jakékoli změny v těchto informacích poskytované podle čl. 369p odst. 3 směrnice 2006/112/ES se podávají elektronickými prostředky.

2. Členský stát identifikace zašle informace uvedené v odstavci 1 elektronickými prostředky příslušným orgánům ostatních členských států do deseti dnů od konce měsíce, ve kterém je od osoby povinné k dani využívající zvláštního režimu podle hlavy XII kapitoly 6 oddílu 4 směrnice 2006/112/ES nebo případně od jejího zprostředkovatele obdržel. Stejným způsobem sdělí příslušným orgánům ostatních členských států přidělené individuální identifikační číslo pro účely DPH pro uplatňování tohoto zvláštního režimu.

3. Členský stát identifikace neprodleně uvědomí elektronickými prostředky příslušné orgány ostatních členských států o výmazu osoby povinné k dani využívající zvláštní režim podle hlavy XII kapitoly 6 oddílu 4 směrnice 2006/112/ES nebo případně jejího zprostředkovatele z identifikačního registru.

Článek 47d

1. Členské státy stanoví, že se přiznání k DPH s údaji stanovenými v člancích 365, 369g a 369t směrnice 2006/112/ES podává elektronickými prostředky.

2. Členský stát identifikace zašle informace uvedené v odstavci 1 elektronickými prostředky příslušnému orgánu dotčeného členského státu spotřeby do dvaceti dnů od konce měsíce, ve kterém přiznání k DPH obdržel.

Informace stanovené v čl. 369g odst. 2 směrnice 2006/112/ES zasílá členský stát identifikace rovněž příslušnému orgánu každého dalšího členského státu, z něhož je zboží odesíláno nebo přepravováno, a informace stanovené v čl. 369g odst. 3 směrnice 2006/112/ES příslušnému orgánu každého dotčeného členského státu usazení.

Členské státy, které požadují přiznání k DPH s údaji v jiné národní měně než v eurech, přepočtou částky na eura pomocí směnných kurzů platných poslední den zdaňovacího období. Přepočet se provede podle směnných kurzů zveřejněných Evropskou centrální bankou pro uvedený den, nebo pokud není v uvedený den kurz zveřejněn, podle kurzu zveřejněného pro nejbližší následující den.

Článek 47e

Členský stát identifikace neprodleně zašle elektronickými prostředky členskému státu spotřeby informace potřebné pro přiřazení jednotlivých plateb příslušným přiznáním k DPH.

Článek 47f

1. Členský stát identifikace zajistí, aby částka uhrazená osobou povinnou k dani, která využívá některý ze zvláštních režimů podle hlavy XII kapitoly 6 směrnice 2006/112/ES, nebo případně jejím zprostředkovatelem, byla převedena na bankovní účet vedený v eurech, který určil členský stát spotřeby, jemuž platba náleží.

Členské státy, které vyžadují platby v jiné národní měně než v eurech, přepočtou částky na eura pomocí směnných kurzů platných poslední den zdaňovacího období. Přepočet se provede podle směnných kurzů zveřejněných Evropskou centrální bankou pro uvedený den, nebo pokud není v uvedený den kurz zveřejněn, podle kurzu zveřejněného pro nejbližší následující den.

Převod se uskuteční do dvaceti dnů od konce měsíce, ve kterém byla platba obdržena.

2. Pokud osoba povinná k dani využívající některý ze zvláštních režimů nebo případně její zprostředkovatel neuhradí celou splatnou daň, členský stát identifikace zajistí, aby platby členským státům spotřeby byly převedeny v poměru k dani splatné v jednotlivých členských státech. Členský stát identifikace o tom uvědomí elektronickými prostředky příslušné orgány členských států spotřeby.

Článek 47g

Členské státy oznámí elektronickými prostředky příslušným orgánům ostatních členských států čísla bankovních účtů pro příjem plateb podle článku 47f.

Členské státy neprodleně oznámí elektronickými prostředky příslušným orgánům ostatních členských států a Komisi změny sazby daně uplatňované na dodání zboží a poskytování služeb, na něž se zvláštní režimy vztahují.

Pododdíl 3

Kontrola plnění a osob povinných k dani

Článek 47h

Členské státy při dovozu zboží, u něhož má být DPH přiznána podle zvláštního režimu podle hlavy XII kapitoly 6 oddílu 4 směrnice 2006/112/ES, ověří elektronicky platnost individuálního identifikačního čísla pro účely DPH přiděleného podle článku 369q uvedené směrnice a sděleného nejpozději při podání dovozního prohlášení.

Článek 47i

1. K získání záznamů, které jsou v držení osoby povinné k dani nebo zprostředkovatele podle článků 369, 369k a 369x směrnice 2006/112/ES, členský stát spotřeby nejprve zašle elektronickými prostředky žádost členskému státu identifikace.
2. Pokud členský stát identifikace žádost uvedenou v odstavci 1 obdrží, zašle ji neprodleně elektronickými prostředky osobě povinné k dani nebo jejímu zprostředkovateli.
3. Členské státy zajistí, aby osoba povinná k dani nebo její zprostředkovatel na vyžádání předložili požadované záznamy elektronickými prostředky členskému státu identifikace. Členské státy souhlasí s tím, že pro předložení záznamů může být použit standardní formulář.
4. Členský stát identifikace zašle obdržené záznamy neprodleně elektronickými prostředky dožadujícímu členskému státu spotřeby.
5. Pokud dožadující členský stát spotřeby neobdrží záznamy do třiceti dnů ode dne podání žádosti, může přijmout jakékoli opatření v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy, aby tyto záznamy získal.

Článek 47j

1. Jestliže se členský stát identifikace rozhodne provést na svém území správní šetření týkající se osoby povinné k dani, která využívá některého ze zvláštních režimů podle hlavy XII kapitoly 6 směrnice 2006/112/ES, nebo případně jejího zprostředkovatele, vyrozumí o něm předem příslušné orgány všech ostatních členských států.

První pododstavec se použije pouze v souvislosti se správním šetřením ohledně zvláštních režimů.

2. Aniž je dotčen čl. 7 odst. 4, jestliže členský stát spotřeby rozhodne, že je nezbytné správní šetření, nejprve konzultuje nutnost takového šetření s členským státem identifikace.

Shodnou-li se na nutnosti správního šetření, uvědomí o tom členský stát identifikace ostatní členské státy.

To členským státům nebrání přijmout jakékoli opatření v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy.

3. Každý členský stát sdělí ostatním členským státům a Komisi údaje příslušného orgánu pověřeného koordinací správních šetření v tomto členském státě.

Pododdíl 4

Statistické informace

Článek 47k

Členské státy umožní Komisi získávat informace podle čl. 17 odst. 1 písm. d) a e) přímo ze zpráv generovaných počítačovým systémem podle článku 53 k souhrnným statistickým a diagnostickým účelům. Tyto informace nesmějí obsahovat údaje o jednotlivých osobách povinných k dani.

Pododdíl 5

Svěření prováděcích pravomocí

Článek 47l

Pro účely jednotného uplatňování tohoto nařízení je Komisi svěřena pravomoc přijímat opatření postupem podle čl. 58 odst. 2, kterými stanoví:

- a) technické podrobnosti, včetně jednotné elektronické zprávy, pro poskytování informací podle čl. 47b odst. 1, čl. 47c odst. 1 a čl. 47d odst. 1 a standardní formulář uvedený v čl. 47i odst. 3;
 - b) technické podrobnosti, včetně jednotné elektronické zprávy, pro poskytování informací podle čl. 47b odst. 2 a 3, čl. 47c odst. 2 a 3, čl. 47d odst. 2, článku 47e, čl. 47f odst. 2, čl. 47i odst. 1, 2 a 4 a čl. 47j odst. 1, 2 a 4, jakož i technické prostředky pro zasílání těchto informací;
 - c) technické podrobnosti pro zasílání informací mezi členskými státy podle článku 47g;
 - d) technické podrobnosti pro ověřování informací podle článku 47h prováděné členským státem dovozu;
 - e) souhrnné statistické a diagnostické informace, které mají být získávány Komisí podle článku 47k, jakož i technické prostředky pro získávání těchto informací.“
- 8) V příloze 1 se bod 1 nahrazuje tímto:
- „1) prodej na dálku (článek 33 směrnice 2006/112/ES);“.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. ledna 2021.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 5. prosince 2017.

Za Radu
předseda
T. TÕNISTE

SMĚRNICE

SMĚRNICE RADY (EU) 2017/2455

ze dne 5. prosince 2017,

kterou se mění směrnice 2006/112/ES a směrnice 2009/132/ES, pokud jde o určité povinnosti v oblasti daně z přidané hodnoty při poskytování služeb a prodeji zboží na dálku

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 113 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,

v souladu se zvláštním legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Směrnice Rady 2006/112/ES ⁽³⁾ stanoví zvláštní režimy pro vyměřování daně z přidané hodnoty (DPH) pro neusazené osoby povinné k dani, které poskytují telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronicky poskytované služby osobám nepovinným k dani.
- (2) Směrnice Rady 2009/132/ES ⁽⁴⁾ stanoví osvobození od DPH pro zboží nepatrné hodnoty dovezené v malých zásilkách.
- (3) Při posuzování těchto zvláštních režimů zavedených dne 1. ledna 2015 bylo zjištěno několik oblastí ke zlepšení. Zaprvé by pro mikropodniky usazené v členském státě, jež takové služby příležitostně poskytují do jiných členských států, mělo být sníženo zatížení, které je spojeno s plněním povinností v oblasti DPH v jiných členských státech než v členském státě usazení. V rámci celého Společenství by proto měla být zavedena prahová hodnota, do jejíhož dosažení tato plnění zůstávají předmětem DPH v členském státě usazení. Zadruhé představuje požadavek povinného dodržování požadavků všech členských států, do nichž je dodáváno zboží a jsou poskytovány služby, v oblasti fakturace velkou zátěží. Proto by se za účelem minimalizace zátěže podniků měla fakturace řídit pravidly platnými v členském státě identifikace dodavatele či poskytovatele, jenž zvláštní režimy využívá. Zatřetí nemohou osoby povinné k dani neusazené ve Společenství, avšak registrované k DPH v členském státě, například proto, že provádějí příležitostná plnění, která jsou v tomto členském státě předmětem DPH, využít ani zvláštní režim pro osoby povinné k dani neusazené ve Společenství, ani zvláštní režim pro osoby povinné k dani usazené ve Společenství. V důsledku toho by se mělo povolit takovým osobám povinným k dani využívat zvláštní režim pro osoby povinné k dani neusazené ve Společenství.
- (4) Z posouzení zvláštních režimů pro zdanění telekomunikačních služeb, služeb rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronicky poskytovaných služeb zavedených dne 1. ledna 2015 dále vyplynulo, že požadavek podávat příznání k dani do dvaceti dnů po konci zdaňovacího období, za které se příznání k dani podává, představuje

⁽¹⁾ Stanovisko ze dne 30. listopadu 2017 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽²⁾ Úř. věst. C 345, 13.10.2017 s. 79.

⁽³⁾ Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1).

⁽⁴⁾ Směrnice Rady 2009/132/ES ze dne 19. října 2009, kterou se vymezuje oblast působnosti čl. 143 písm. b) a c) směrnice 2006/112/ES, pokud se jedná o osvobození některých druhů zboží od daně z přidané hodnoty při konečném dovozu (Úř. věst. L 292, 10.11.2009, s. 5).

příliš krátkou lhůtu, zejména při poskytování služeb prostřednictvím telekomunikační sítě, rozhraní nebo portálu, kdy se předpokládá, že služby poskytnuté prostřednictvím této sítě, rozhraní nebo portálu poskytuje jejich provozovatel, který musí informace pro vyplnění přiznání k dani shromáždit od každého jednotlivého poskytovatele služeb. Posouzení rovněž ukázalo, že požadavek na provádění oprav v přiznáních k dani za daně zdaňovací období je pro osoby povinné k dani velkou zátěží, jelikož to může vyžadovat, aby každé čtvrtletí znovu podávaly několik přiznání k dani. V důsledku toho by lhůta pro podání přiznání k dani měla být prodloužena z dvaceti dní na konec měsíce následujícího po skončení zdaňovacího období a osobám povinným k dani by se mělo umožnit provádět opravy předchozích přiznání k dani v následujícím přiznání, a nikoli v přiznáních za zdaňovací období, kterého se opravy týkají.

- (5) S cílem zamezit tomu, aby osoby povinné k dani poskytující jiné služby než telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronicky poskytované služby osobám nepovinným k dani musely být identifikovány pro účely DPH v každém členském státě, kde jsou tyto služby předmětem DPH, měly by členské státy povolit, aby osoby povinné k dani poskytující takové služby mohly využívat informační systém pro registraci a pro přiznání a odvod daně, což jim umožní přiznávat a odvádět DPH z těchto služeb v jediném členském státě.
- (6) Realizace jednotného trhu, globalizace a technologické změny vedly k prudkému růstu elektronického obchodování, a tedy prodeje na dálku u zboží dodaného jak z jednoho členského státu do druhého, tak ze třetích území nebo třetích zemí do Společenství. Tomuto vývoji by měla být přizpůsobena příslušná ustanovení směrnic 2006/112/ES a 2009/132/ES se zohledněním zásady zdanění v místě určení, nutnosti chránit daňové příjmy členských států, nastolit rovné obchodní podmínky pro dotčené podniky a minimalizovat jejich zatížení. Zvláštní režim pro telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronicky poskytované služby, jež poskytují osoby povinné k dani usazené ve Společenství, avšak nikoli v členském státě spotřeby, by proto měl být rozšířen na prodej zboží na dálku uvnitř Společenství a podobný zvláštní režim by měl být zaveden pro prodej na dálku u zboží dovezeného ze třetích území nebo třetích zemí. Aby byla oblast působnosti opatření vztahujících se na prodej zboží na dálku uvnitř Společenství a na prodej na dálku u zboží dovezeného ze třetích území nebo třetích zemí jasně vymezena, je třeba tyto pojmy definovat.
- (7) Významná část prodeje na dálku u zboží dodávaného z jednoho členského státu do druhého i ze třetích území nebo třetích zemí do Společenství je usnadňována používáním elektronického rozhraní, jako je elektronické tržiště, platforma, portál nebo podobný prostředek, přičemž se často využívají režimy uskladnění v distribučních centrech. Přestože členské státy mohou stanovit, že v takových případech za odvod daně ručí společně a nerozdílně jiná osoba než osoba povinná odvést daň, ukázalo se, že to nestačí k zajištění účinného a efektivního výběru daně. Pro dosažení tohoto cíle a snížení administrativní zátěže prodávajících, správců daně a spotřebitelů je tudíž nezbytné, aby byly do výběru daně z těchto prodejů zahrnuty osoby povinné k dani, které prodej zboží na dálku prostřednictvím takových elektronických rozhraní usnadňují, a to zavedením domněnky, že jsou osobami, které tyto prodeje uskutečňují. U prodeje na dálku u zboží dovezeného ze třetích území nebo třetích zemí do Společenství by měl být tento režim omezen na prodej zboží, které je odesíláno nebo přepravováno v zásilkách o skutečné hodnotě nepřesahující částku 150 EUR, od níž je při dovozu vyžadováno úplné celní prohlášení pro celní účely.
- (8) S cílem pomoci členským státům ověřit, zda byla daň za dodání zboží nebo poskytnutí služeb osobami povinnými k dani, jež byla usnadněna elektronickým rozhraním, jako je elektronické tržiště, platforma, portál nebo podobný prostředek, správně zúčtována, je nezbytné záznamy v souvislosti s těmito plněními uchovávat po dobu nejméně deseti let. Doba deseti let je v souladu se stávajícími ustanoveními o uchovávání záznamů. Sestávají-li tyto záznamy z osobních údajů, měly by být v souladu s unijním právem na ochranu osobních údajů.
- (9) Aby se snížilo zatížení podniků, které využívají zvláštní režim pro prodej zboží na dálku uvnitř Společenství, měla by být zrušena povinnost vystavovat při takovém prodeji fakturu. S cílem poskytnout takovým podnikům právní jistotu by definice vymezující taková dodání zboží měla jasně stanovit, že se vztahuje i na případy, kdy je zboží přepravováno nebo odesíláno na účet dodavatele, včetně případů, kdy dodavatel do přepravy nebo odeslání zboží zasahuje přímo.

- (10) Působnost zvláštního režimu pro prodej na dálku u zboží dovezeného ze třetích území nebo třetích zemí by měla být omezena na prodej zboží, jež je odesláno ze třetího území nebo třetí země přímo pořizovateli ve Společenství a jehož skutečná hodnota nepřesahuje částku 150 EUR, od níž je při dovozu vyžadováno úplné celní prohlášení pro celní účely. Zboží podléhající spotřební dani by mělo být z působnosti tohoto režimu vyloučeno, neboť spotřební daň je součástí základu DPH při dovozu. Aby se zamezilo dvojímu zdanění, mělo by být zavedeno osvobození od DPH při dovozu zboží přiznaného podle tohoto zvláštního režimu.
- (11) Aby nedošlo k narušení hospodářské soutěže mezi dodavateli ze Společenství a dodavateli ze třetích zemí a aby se zamezilo ztrátám daňových příjmů, je kromě toho nezbytné zrušit osvobození od DPH u zboží nepatrné hodnoty dovezeného v malých zásilkách, jež stanoví směrnice 2009/132/ES.
- (12) Osobám povinným k dani, které využívají zvláštního režimu pro prodej na dálku u zboží dovezeného ze třetích území nebo třetích zemí, by mělo být umožněno určit zprostředkovatele usazeného ve Společenství jako osobu povinnou odvést daň a splnit povinnosti, které jsou v tomto zvláštním režimu stanoveny, jménem osoby povinné k dani a na její účet.
- (13) Aby byly ochráněny daňové příjmy členských států, měla by být osobě povinné k dani neusazené ve Společenství, která využívá tohoto zvláštního režimu, uložena povinnost určit zprostředkovatele. Tato povinnost by však neměla platit tehdy, je-li tato osoba usazena v zemi, s níž Unie uzavřela dohodu o vzájemné pomoci.
- (14) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení této směrnice, pokud jde o stanovení seznamu třetích zemí, s nimiž Unie uzavřela dohodu o vzájemné pomoci s podobnou oblastí působnosti jako směrnice Rady 2010/24/EU ⁽¹⁾ a nařízení Rady (EU) č. 904/2010 ⁽²⁾, by měly by Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ⁽³⁾. Stanovení seznamu třetích zemí je přímo spojeno se správní spoluprací v oblasti DPH, a proto je vhodné, aby byl Komisi nápomocen Stálý výbor pro správní spolupráci, zřízený článkem 58 nařízení (EU) č. 904/2010.
- (15) S ohledem na prudký růst elektronického obchodování a z toho plynoucí zvýšení počtu malých zásilek dovezených do Společenství, jejichž skutečná hodnota nepřesahuje 150 EUR, by členské státy měly systematicky povolovat využívání zvláštních režimů pro přiznání a odvod DPH při dovozu. Tyto režimy lze uplatnit, jestliže není využíván zvláštní režim pro prodej na dálku u zboží dovezeného ze třetích území nebo třetích zemí. Pokud členský stát dovozu nestanoví v rámci tohoto zvláštního režimu systematické uplatňování snížených sazeb daně, měl by mít konečný pořizovatel možnost rozhodnout se pro standardní postup při dovozu, aby případnou sníženou sazbu daně získal.
- (16) Datum použití ustanovení této směrnice musí v příslušných případech zohlednit dobu potřebnou pro zavedení opatření nezbytných pro provedení této směrnice a pro to, aby členské státy přizpůsobily svůj informační systém pro registraci a pro přiznávání a odvod daně.
- (17) Jelikož cíle této směrnice, totiž zjednodušení povinností v oblasti DPH, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jej může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity podle článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (18) Členské státy se v souladu se společným politickým prohlášením členských států a Komise ze dne 28. září 2011 o informativních dokumentech ⁽⁴⁾ zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátních předpisech o jeden či více dokumentů s informacemi o vztahu mezi jednotlivými složkami směrnice a příslušnými částmi nástrojů přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu. V případě této směrnice považuje zákonodárce předložení těchto dokumentů za odůvodněné.

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2010/24/EU ze dne 16. března 2010 o vzájemné pomoci při vymáhání pohledávek vyplývajících z daní, poplatků, cel a jiných opatření (Úř. věst. L 84, 31.3.2010, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Rady (EU) č. 904/2010 ze dne 7. října 2010 o správní spolupraci a boji proti podvodům v oblasti daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 268, 12.10.2010, s. 1).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

(19) Směrnice 2006/112/ES a 2009/132/ES by proto měly být odpovídajícím způsobem změněny,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Změny směrnice 2006/112/ES s účinkem ode dne 1. ledna 2019

S účinkem ode dne 1. ledna 2019 se směrnice 2006/112/ES mění takto:

1) Článek 58 se nahrazuje tímto:

„Článek 58

1. Místem poskytnutí následujících služeb osobě nepovinné k dani je místo, kde je tato osoba usazena nebo má bydliště nebo místo, kde se obvykle zdržuje:

- a) telekomunikační služby;
- b) služby rozhlasového a televizního vysílání;
- c) elektronicky poskytované služby, zejména služby uvedené v příloze II.

Pokud poskytovatel služby a příjemce komunikují prostřednictvím elektronické pošty, neznamená to samo o sobě, že poskytnutá služba je elektronicky poskytovanou službou.

2. Odstavec 1 se nepoužije, jsou-li splněny tyto podmínky:

- a) poskytovatel je usazen, nebo není-li usazen, má bydliště nebo místo, kde se obvykle zdržuje, pouze v jednom členském státě a
- b) služby jsou poskytovány osobám nepovinným k dani, které jsou usazeny, mají bydliště nebo místo, kde se obvykle zdržují, v kterémkoli jiném členském státě než členském státě uvedeném v písmeni a) a
- c) celková hodnota služeb poskytnutých podle písmene b), bez DPH, nepřesáhne v běžném kalendářním roce částku 10 000 EUR nebo ekvivalent této částky v národní měně a nepřesáhla tuto částku ani v průběhu předchozího kalendářního roku.

3. Je-li v průběhu kalendářního roku prahová hodnota uvedená v odst. 2 písm. c) překročena, použije se od tohoto okamžiku odstavec 1.

4. Členský stát, na jehož území jsou poskytovatelé uvedení v odstavci 2 usazeni, nebo nejsou-li usazeni, mají bydliště nebo místo, kde se obvykle zdržují, poskytne těmto poskytovatelům možnost se rozhodnout, že se místo poskytnutí služby určí podle odstavce 1, přičemž toto rozhodnutí se v každém případě vztahuje na dva kalendářní roky.

5. Členské státy přijmou vhodná opatření ke sledování toho, zda osoby povinné k dani splňují podmínky podle odstavců 2, 3 a 4.

6. Odpovídající hodnota v národní měně částky uvedené v odst. 2 písm. c) se vypočte s použitím směnného kurzu zveřejněného Evropskou centrální bankou v den přijetí směrnice Rady (EU) 2017/2455 (*).

(*) Směrnice Rady (EU) 2017/2455 ze dne 5. prosince 2017, kterou se mění směrnice 2006/112/ES a směrnice 2009/132/ES, pokud jde o určité povinnosti v oblasti daně z přidané hodnoty při poskytování služeb a prodeji zboží na dálku (Úř. věst. L 348, 29.12.2017, s. 7).“

2) Článek 219a se nahrazuje tímto:

„Článek 219a

1. Fakturace podléhá pravidlům použitelným v členském státě, v němž se dodání zboží nebo poskytnutí služby považuje za uskutečněné v souladu s hlavou V.
2. Odchylně od odstavce 1 se na fakturaci vztahují tato pravidla:
 - a) pravidla použitelná v členském státě, v němž má dodavatel nebo poskytovatel sídlo své ekonomické činnosti nebo stálou provozovnu, z níž je dodání zboží nebo poskytnutí služby uskutečněno, nebo pokud takové sídlo nebo stálá provozovna neexistují, pravidla použitelná v členském státě, v němž má dodavatel nebo poskytovatel bydliště nebo v němž se obvykle zdržuje, jestliže:
 - i) dodavatel nebo poskytovatel není usazen v členském státě, v němž se dodání zboží nebo poskytnutí služby považuje za uskutečněné v souladu s hlavou V, nebo provozovna dodavatele nebo poskytovatele v uvedeném členském státě se neúčastní dodání zboží nebo poskytnutí služby ve smyslu čl. 192a písm. b), a osobou povinnou odvést daň je osoba, které je zboží dodáno nebo služba poskytnuta, pokud pořizovatel nebo příjemce nevystaví fakturu;
 - ii) dodání zboží nebo poskytnutí služby se nepovažuje za uskutečněné ve Společenství v souladu s hlavou V;
 - b) pravidla použitelná v členském státě, v němž je dodavatel nebo poskytovatel využívající některý ze zvláštních režimů podle hlavy XII kapitoly 6 identifikován.
3. Odstavce 1 a 2 tohoto článku se použijí, aniž jsou dotčeny články 244 až 248.“

3) V článku 358a se bod 1 nahrazuje tímto:

„1) „osobou povinnou k dani neusazenou ve Společenství“ osoba povinná k dani, která nemá sídlo ekonomické činnosti ani stálou provozovnu na území Společenství;“.

4) V čl. 361 odst. 1 se písmeno e) nahrazuje tímto:

„e) prohlášení, že osoba nemá sídlo své ekonomické činnosti ani stálou provozovnu na území Společenství.“

Článek 2

Změny směrnice 2006/112/ES s účinkem ode dne 1. ledna 2021

S účinkem ode dne 1. ledna 2021 se směrnice 2006/112/ES mění takto:

1) V článku 14 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„4. Pro účely této směrnice se rozumí:

- 1) „prodejem zboží na dálku uvnitř Společenství“ dodání zboží, které bylo odesláno nebo přepraveno dodavatelem nebo na jeho účet z jiného členského státu než členského státu ukončení odeslání nebo přepravy zboží pořizovateli, a to i pokud do jeho přepravy či odeslání dodavatel zasahuje nepřímo, jsou-li splněny tyto podmínky:
 - a) dodání zboží se uskutečňuje pro osobu povinnou k dani nebo právnickou osobu nepovinnou k dani, jejíž pořízení zboží uvnitř Společenství není předmětem DPH podle čl. 3 odst. 1, nebo pro jinou osobu nepovinnou k dani;
 - b) předmětem dodání je zboží jiné než nové dopravní prostředky a než zboží, jež je dodáváno s montáží nebo instalací, ať již se zkušebním provozem nebo bez něj, dodavatelem nebo na jeho účet;
- 2) „prodejem na dálku u zboží dovezeného ze třetích území nebo třetích zemí“ dodání zboží, které bylo odesláno nebo přepraveno dodavatelem nebo na jeho účet ze třetího území nebo třetí země pořizovateli v členském státě, a to i pokud do jeho přepravy či odeslání dodavatel zasahuje nepřímo, jsou-li splněny tyto podmínky:
 - a) dodání zboží se uskutečňuje pro osobu povinnou k dani nebo právnickou osobu nepovinnou k dani, jejíž pořízení zboží uvnitř Společenství není předmětem DPH podle čl. 3 odst. 1, nebo pro jinou osobu nepovinnou k dani;
 - b) předmětem dodání je zboží jiné než nové dopravní prostředky a než zboží, jež je dodáváno s montáží nebo instalací, ať již se zkušebním provozem nebo bez něj, dodavatelem nebo na jeho účet.“

- 2) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 14a

1. Pokud osoba povinná k dani prostřednictvím elektronického rozhraní, jako je elektronické tržiště, platforma, portál nebo podobný prostředek, usnadňuje prodej na dálku u zboží dovezeného ze třetích území nebo třetích zemí v zásilkách, jejichž skutečná hodnota nepřesahuje 150 EUR, má se za to, že toto zboží obdržela a dodala sama.

2. Pokud osoba povinná k dani prostřednictvím elektronického rozhraní, jako je elektronické tržiště, platforma, portál nebo podobný prostředek, usnadňuje dodání zboží ve Společenství osobou povinnou k dani neusazenou ve Společenství osobě nepovinné k dani, má se za to, že toto zboží sama obdržela a dodala sama.“

- 3) Článek 33 se nahrazuje tímto:

„Článek 33

Odchylně od článku 32:

- a) za místo dodání u prodeje zboží na dálku uvnitř Společenství se považuje místo, kde se zboží nachází při ukončení odeslání nebo přepravy pořizovateli;
- b) za místo dodání u prodeje na dálku u zboží dovezeného ze třetích území nebo třetích zemí do jiného členského státu než členského státu ukončení odeslání nebo přepravy zboží pořizovateli se považuje místo, kde se zboží nachází při ukončení odeslání nebo přepravy pořizovateli;
- c) má se za to, že se místo dodání u prodeje na dálku u zboží dovezeného ze třetích území nebo třetích zemí do členského státu ukončení odeslání nebo přepravy zboží pořizovateli nachází v tomto členském státě, pokud má být DPH z dotyčného zboží přiznána ve zvláštním režimu podle hlavy XII kapitoly 6 oddílu 4.“

- 4) Článek 34 se zrušuje.

- 5) Článek 35 se nahrazuje tímto:

„Článek 35

Článek 33 se nevztahuje na dodání použitého zboží, uměleckých děl, sběratelských předmětů nebo starožitností, jak jsou vymezeny v čl. 311 odst. 1 bodech 1 až 4, ani na dodání použitých dopravních prostředků, jak jsou vymezeny v čl. 327 odst. 3, jež jsou předmětem daně podle příslušných zvláštních režimů.“

- 6) V článku 58 se zrušují odstavce 2 až 6.

- 7) V hlavě V se vkládá nová kapitola, která zní:

„KAPITOLA 3a

Prahová hodnota pro osoby povinné k dani dodávající zboží podle čl. 33 písm. a) a poskytující služby podle článku 58

Článek 59c

1. Ustanovení čl. 33 písm. a) a článku 58 se nepoužijí, jsou-li splněny tyto podmínky:

- a) dodavatel nebo poskytovatel je usazen, nebo není-li usazen, má bydliště nebo místo, kde se obvykle zdržuje, pouze v jednom členském státě;
- b) služby jsou poskytovány osobám nepovinným k dani, které jsou usazený, mají bydliště nebo místo, kde se obvykle zdržují, v kterémkoli jiném členském státě než členském státě uvedeném v písmeni a), nebo zboží je odesláno nebo přepravováno do kteréhokoli jiného členského státu než členského státu uvedeného v písmenech a); a
- c) celková hodnota služeb poskytnutých podle písmene b), bez DPH, nepřesáhne v běžném kalendářním roce částku 10 000 EUR nebo ekvivalent této částky v národní měně a nepřesáhla tuto částku ani v průběhu předchozího kalendářního roku.

2. Je-li v průběhu kalendářního roku prahová hodnota uvedená v odst. 1 písm. c) překročena, použijí se od tohoto okamžiku čl. 33 písm. a) a článek 58.

3. Členský stát, na jehož území se nachází zboží v okamžiku zahájení svého odeslání nebo přepravy nebo kde jsou usazeny osoby povinné k dani poskytující telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání a elektronicky poskytované služby, poskytne osobám povinným k dani uskutečňujícím plnění splňující podmínky podle odstavce 1 možnost se rozhodnout, že se místo dodání určí podle čl. 33 písm. a) a místo poskytnutí podle článku 58, přičemž toto rozhodnutí se v každém případě vztahuje na dva kalendářní roky.

4. Členské státy přijmou vhodná opatření ke sledování toho, zda osoby povinné k dani splňují podmínky podle odstavců 1, 2 a 3.

5. Odpovídající hodnota v národní měně částky uvedené v odst. 1 písm. c) se vypočte s použitím směnného kurzu zveřejněného Evropskou centrální bankou v den přijetí směrnice (EU) 2017/2455.“

8) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 66a

Odchylně od článků 63, 64 a 65 je v případě dodání zboží, z něhož má povinnost odvést daň osoba usnadňující dodání podle článku 14a, zdanitelné plnění uskutečněno a daňová povinnost vzniká v okamžiku přijetí platby.“

9) V čl. 143 odst. 1 se vkládá nové písmeno, které zní:

„ca) dovoz zboží, kdy má být DPH přiznána ve zvláštním režimu podle hlavy XII kapitoly 6 oddílu 4 a kdy bylo příslušnému celnímu orgánu v členském státě dovozu nejpozději při předložení dovozního prohlášení poskytnuto osobní identifikační číslo pro DPH přidělené podle článku 369q dodavateli nebo zprostředkovateli, který jedná na účet dodavatele, pro účely využití zvláštního režimu;“.

10) V čl. 220 odst. 1 se bod 2 nahrazuje tímto:

„2) za dodání zboží uvedená v článku 33, pokud osoba povinná k dani nevyužívá zvláštní režim podle hlavy XII kapitoly 6 oddílu 3;“.

11) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 242a

1. Pokud osoba povinná k dani prostřednictvím elektronického rozhraní, jako je elektronické tržiště, platforma, portál nebo podobný prostředek, usnadňuje dodání zboží nebo poskytnutí služeb ve Společenství osobě nepovinné k dani v souladu s hlavou V, má povinnost o těchto dodáních nebo poskytnutích uchovávat záznamy. Tyto záznamy musí být dostatečně podrobné k tomu, aby správci daně členského státu, v němž jsou tato dodání zboží nebo poskytnutí služeb zdanitelná, umožnily ověřit, zda byla daň správně zúčtována.

2. Záznamy uvedené v odstavci 1 musí být dotčenému členskému státu na žádost elektronicky zpřístupněny.

Záznamy se uchovávají po dobu deseti let od konce roku, ve kterém bylo plnění uskutečněno.“

12) V hlavě XII se název kapitoly 6 nahrazuje tímto:

„Zvláštní režimy pro osoby povinné k dani, které poskytují služby osobám nepovinným k dani nebo uskutečňují prodej zboží na dálku“.

13) V článku 358 se zrušují body 1, 2 a 3.

14) Nadpis oddílu 2 se nahrazuje tímto:

„Zvláštní režim pro služby poskytované osobami povinnými k dani neusazenými ve Společenství“.

15) V článku 358a se doplňuje nový bod, který zní:

„3) „členským státem spotřeby“ členský stát, v němž se poskytnutí služeb považuje za uskutečněné v souladu s hlavou V kapitolou 3;“.

- 16) Článek 359 se nahrazuje tímto:

„Článek 359

Členské státy povolí použití tohoto zvláštního režimu osobě povinné k dani neusazené ve Společenství poskytující služby osobě nepovinné k dani, která je usazena nebo má bydliště nebo místo, kde se obvykle zdržuje, v členském státě. Tento režim se použije na všechny tyto služby poskytnuté ve Společenství.“

- 17) Článek 362 se nahrazuje tímto:

„Článek 362

Členský stát identifikace přidělí osobě povinné k dani neusazené ve Společenství pro účely využití tohoto zvláštního režimu osobní identifikační číslo pro DPH a sdělí jí ho elektronickými prostředky. Na základě informací použitých pro tuto identifikaci mohou členské státy spotřeby využít vlastní identifikační systémy.“

- 18) V článku 363 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) tato osoba mu oznámí, že již služby, na které se vztahuje tento zvláštní režim, neposkytuje;“.

- 19) Články 364 a 365 se nahrazují tímto:

„Článek 364

Osoba povinná k dani neusazená ve Společenství, která využívá tohoto zvláštního režimu, podává elektronickými prostředky členskému státu identifikace přiznání k dani za každé kalendářní čtvrtletí, a to i v případě, že služby, na něž se vztahuje tento zvláštní režim, nebyly poskytnuty. Přiznání k dani se podává do konce měsíce následujícího po konci zdaňovacího období, za které se přiznání k dani podává.

Článek 365

Přiznání k dani obsahuje osobní identifikační číslo pro DPH pro účely využití tohoto zvláštního režimu a pro každý členský stát spotřeby, kde je daň splatná, celkovou hodnotu, bez DPH, služeb, na něž se tento zvláštní režim vztahuje, poskytnutých ve zdaňovacím období a celkovou výši příslušné DPH rozdělenou podle jednotlivých sazeb. V přiznání k dani se rovněž uvedou příslušné sazby daně a celková splatná daň.

Pokud je v přiznání k dani po jeho podání nutné provést jakékoli změny, uvedou se v některém z následných přiznání do tří let ode dne, kdy mělo být podáno původní přiznání v souladu s článkem 364. V uvedeném následném přiznání se označí příslušný členský stát spotřeby, zdaňovací období a výše daně, u nichž je potřeba provést jakékoli změny.“

- 20) Článek 368 se nahrazuje tímto:

„Článek 368

Osoba povinná k dani neusazená ve Společenství, která využívá tohoto zvláštního režimu, si nesmí odpočíst daň podle článku 168 této směrnice. Bez ohledu na čl. 1 bod 1 směrnice 86/560/EHS se této osobě povinné k dani daň vrací podle uvedené směrnice. Ustanovení čl. 2 odst. 2 a 3 a čl. 4 odst. 2 směrnice 86/560/EHS se nepoužijí na vrácení daně v souvislosti se službami, na něž se vztahuje tento zvláštní režim.

Musí-li být osoba povinná k dani, která využívá tohoto zvláštního režimu, registrována v členském státě pro činnosti, na něž se tento zvláštní režim nevztahuje, odpočte si v přiznání k dani, jež má podat podle článku 250 této směrnice, daň vzniklou v daném členském státě v souvislosti se zdanitelnými činnostmi, na něž se vztahuje tento zvláštní režim.“

- 21) V hlavě XII kapitole 6 se název oddílu 3 se nahrazuje tímto:

„Zvláštní režim pro prodej zboží na dálku uvnitř Společenství a pro služby poskytnuté osobou povinnou k dani usazenou ve Společenství, avšak nikoli v členském státě spotřeby“.

- 22) V článku 369a se doplňuje nový bod, který zní:

„3) „členským státem spotřeby“ členský stát, v němž se poskytnutí služby považuje za uskutečněné v souladu s hlavou V kapitolou 3, nebo v případě prodeje na dálku uvnitř Společenství členský stát ukončení odeslání nebo přepravy zboží pořizovateli.“

23) Články 369b a 369c se nahrazují tímto:

„Článek 369b

Členské státy povolí použití tohoto zvláštního režimu osobě povinné k dani uskutečňující prodej zboží na dálku uvnitř Společenství a osobě povinné k dani neusazené v členském státě spotřeby poskytující služby osobě nepovinné k dani. Tento režim se použije na všechno toto zboží dodané nebo všechny tyto služby poskytnuté ve Společenství.

Článek 369c

Osoba povinná k dani oznámí členskému státu identifikace zahájení a ukončení zdanitelných činností, na něž se vztahuje tento zvláštní režim, nebo takové jejich změny, které způsobí, že přestane splňovat podmínky pro použití tohoto zvláštního režimu. Toto oznámení se podává elektronicky.“

24) Článek 369e se mění takto:

a) návětí se nahrazuje tímto:

„Členský stát identifikace vyloučí osobu povinnou k dani z tohoto zvláštního režimu v těchto případech:“

b) písmeno a) se nahrazuje tímto:

„a) tato osoba oznámí, že již neuskutečňuje prodej zboží na dálku uvnitř Společenství a neposkytuje služby, na něž se vztahuje tento zvláštní režim;“.

25) Články 369f a 369 g se nahrazují tímto:

„Článek 369f

Osoba povinná k dani využívající tohoto zvláštního režimu podává elektronickými prostředky členskému státu identifikace příznání k dani za každé kalendářní čtvrtletí, a to i v případě, že se prodej zboží na dálku uvnitř Společenství neuskutečnil nebo služby, na něž se vztahuje tento režim, nebyly poskytnuty. Příznání k dani se podává do konce měsíce následujícího po konci zdaňovacího období, za které se příznání k dani podává.

Článek 369g

1. Příznání k dani obsahuje identifikační číslo pro DPH podle článku 369d a pro každý členský stát spotřeby, kde je daň splatná, celkovou hodnotu, bez DPH, prodeje zboží na dálku uvnitř Společenství a poskytnutí služeb, na něž se tento zvláštní režim vztahuje, uskutečněných ve zdaňovacím období a celkovou výši příslušné DPH rozdělenou podle jednotlivých sazeb. V příznání k dani se rovněž uvedou příslušné sazby daně a celková splatná daň. V příznání k dani se též uvedou změny vztahující se k předchozím zdaňovacím obdobím, jak je stanoveno v odstavci 4 tohoto článku.

2. Je-li v případě prodeje zboží na dálku uvnitř Společenství, na něž se vztahuje tento zvláštní režim, zboží odesláno nebo přepraveno z jiného členského státu než členského státu identifikace, obsahuje příznání k dani také celkovou hodnotu takového prodeje pro každý členský stát, odkud je zboží odesláno nebo přepraveno, spolu s osobním identifikačním číslem pro DPH nebo daňovým registračním číslem přiděleným každým takovým členským státem. V příznání k dani se tyto informace uvedou pro každý jiný členský stát než členský stát identifikace a v členění podle členských států spotřeby.

3. Má-li osoba povinná k dani poskytující služby, na které se vztahuje tento zvláštní režim, jednu nebo více stálých provozoven, z nichž dané služby poskytuje, jinde než v členském státě identifikace, obsahuje příznání k dani také celkovou hodnotu takto poskytnutých služeb pro každý členský stát, v němž má daná osoba povinná k dani provozovnu, spolu s osobním identifikačním číslem pro DPH nebo daňovým registračním číslem dané provozovny, a v členění podle členských států spotřeby.

4. Pokud je v příznání k dani po jeho podání nutné provést jakékoli změny, uvedou se v některém z následných příznání do tří let ode dne, kdy mělo být podáno původní příznání v souladu s článkem 369f. V uvedeném následném příznání se označí příslušný členský stát spotřeby, zdaňovací období a výše daně, u nichž je potřeba provést jakékoli změny.“

26) V čl. 369h odst. 1 druhém pododstavci se druhá věta nahrazuje tímto:

„Pokud byly při dodání zboží nebo poskytnutí služby použity jiné měny, použije osoba povinná k dani využívající tohoto zvláštního režimu pro vyplnění přiznání k dani směnný kurz platný poslední den zdaňovacího období.“

27) V článku 369i se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Osoba povinná k dani, která využívá tohoto zvláštního režimu, odvede daň s odkazem na příslušné přiznání k dani nejpozději při uplynutí lhůty pro podání přiznání k dani.“

28) Článek 369j se nahrazuje tímto:

„Článek 369j

Osoba povinná k dani, která využívá tohoto zvláštního režimu, si nesmí odpočíst podle článku 168 této směrnice daň vzniklou v členském státě spotřeby u zdanitelných činností, na něž se vztahuje tento režim. Bez ohledu na čl. 2 bod 1, článek 3 a čl. 8 odst. 1 písm. e) směrnice 2008/9/ES se této osobě povinné k dani daň vrací podle uvedené směrnice.

Musí-li být povinná k dani, která využívá tohoto zvláštního režimu, registrována v členském státě pro činnosti, na něž se nevztahuje tento zvláštní režim, odpočte si v přiznání k dani, jež má podat podle článku 250 této směrnice, daň vzniklou v daném členském státě v souvislosti se zdanitelnými činnostmi, na něž se vztahuje tento zvláštní režim.“

29) V článku 369k se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Osoba povinná k dani, která využívá tohoto zvláštního režimu, vede záznamy o plněních, na něž se tento zvláštní režim vztahuje. Tyto záznamy musí být dostatečně podrobné k tomu, aby správci daně členského státu spotřeby umožnily ověřit, zda je přiznání k dani správné.“

30) V hlavě XII kapitole 6 se doplňuje nový oddíl, který zní:

„ODDÍL 4

Zvláštní režim pro prodej na dálku u zboží dovezeného ze třetích území nebo třetích zemí

Článek 369l

Pro účely tohoto oddílu se prodej na dálku u zboží dovezeného ze třetích území nebo třetích zemí vztahuje pouze na zboží, s výjimkou výrobků podléhajících spotřební dani, v zásilkách, jejichž skutečná hodnota nepřesahuje 150 EUR.

Pro účely tohoto oddílu, a aniž jsou dotčeny jiné předpisy Společenství, se rozumí:

- 1) „osobou povinnou k dani neusazenou ve Společenství“ osoba povinná k dani, která nemá sídlo ekonomické činnosti ani stálou provozovnu na území Společenství;
- 2) „zprostředkovatelem“ osoba usazená ve Společenství, kterou osoba povinná k dani uskutečňující prodej na dálku u zboží dovezeného ze třetích území nebo třetích zemí určí jako osobu povinnou odvést daň a splnit povinnosti stanovené v tomto zvláštním režimu jménem a na účet osoby povinné k dani;
- 3) „členským státem identifikace“:
 - a) není-li osoba povinná k dani usazená ve Společenství, členský stát, v němž se tato osoba rozhodne registrovat;
 - b) má-li osoba povinná k dani sídlo ekonomické činnosti mimo Společenství, ale má v něm jednu nebo více stálých provozoven, členský stát, v němž se nachází stálá provozovna a v němž osoba povinná k dani oznámí, že hodlá použít tento zvláštní režim;
 - c) má-li osoba povinná k dani sídlo ekonomické činnosti v členském státě, tento členský stát;

- d) má-li zprostředkovatel sídlo ekonomické činnosti v členském státě, tento členský stát;
- e) má-li zprostředkovatel sídlo ekonomické činnosti mimo Společenství, ale má v něm jednu nebo více stálých provozoven, členský stát, v němž se nachází stálá provozovna a v němž zprostředkovatel oznámí, že hodlá použít tento zvláštní režim.

Pro účely písmen b) a e), má-li osoba povinná k dani nebo zprostředkovatel více než jednu stálou provozovnu ve Společenství, zaváže se rozhodnutím oznámit členský stát usazení na daný kalendářní rok a na dva po něm následující kalendářní roky;

- 4) „členským státem spotřeby“ členský stát ukončení odeslání nebo přepravy zboží pořizovateli.

Článek 369m

1. Členské státy povolí využívat tento zvláštní režim těmto osobám povinným k dani uskutečňujícím prodej na dálku u zboží dovezeného ze třetích území nebo třetích zemí:

- a) osobám povinným k dani usazeným ve Společenství, které uskutečňují prodej na dálku u zboží dovezeného ze třetích území nebo třetích zemí;
- b) osobám povinným k dani usazeným nebo neusazeným ve Společenství, které uskutečňují prodej na dálku u zboží dovezeného ze třetích území nebo třetích zemí a které jsou zastoupeny zprostředkovatelem usazeným ve Společenství;
- c) osobám povinným k dani usazeným ve třetí zemi, s níž Unie uzavřela dohodu o vzájemné pomoci s podobnou oblastí působnosti jako směrnice Rady 2010/24/EU (*) a nařízení (EU) č. 904/2010, které uskutečňují prodej zboží na dálku z této třetí země.

Tyto osoby povinné k dani uplatní tento zvláštní režim na všechny své podeje na dálku u zboží dovezeného ze třetích území nebo třetích zemí.

2. Pro účely odst. 1 prvního pododstavce písm. b) nemůže osoba povinná k dani jmenovat současně více než jednoho zprostředkovatele.

3. Komise přijme prováděcí akt, kterým stanoví seznam třetích zemí podle odst. 1 prvního pododstavce písm. c) tohoto článku. Tento prováděcí akt se přijme přezkumným postupem podle článku 5 nařízení (EU) č. 182/2011 a výborem pro tento účel je výbor zřízený článkem 58 nařízení (EU) č. 904/2010.

Článek 369n

Při prodeji na dálku u zboží dovezeného ze třetích území nebo třetích zemí, u něhož se přiznává daň podle tohoto zvláštního režimu, je zdanitelné plnění uskutečněno a daňová povinnost vzniká v okamžiku dodání zboží. Zboží se považuje za dodané v okamžiku přijetí platby za zboží.

Článek 369o

Osoba povinná k dani využívající tohoto zvláštního režimu nebo zprostředkovatel jednající na její účet oznámí členskému státu identifikace zahájení a ukončení činnosti, kterou vykonává podle tohoto zvláštního režimu, nebo takové její změny, které způsobí, že přestane splňovat podmínky pro použití tohoto zvláštního režimu. Toto oznámení se podává elektronicky.

Článek 369p

1. Informace předložené osobou povinnou k dani, která nepoužívá zprostředkovatele, členskému státu identifikace předtím, než začne používat tento zvláštní režim, musí obsahovat tyto identifikační údaje:

- a) plné jméno;
- b) poštovní adresu;
- c) elektronickou adresu a internetové stránky;
- d) identifikační číslo pro DPH nebo vnitrostátní daňové číslo.

2. Informace předložené zprostředkovatelem členskému státu identifikace předtím, než začne využívat tento zvláštní režim na účet osoby povinné k dani, musí obsahovat tyto identifikační údaje:

- a) plné jméno;
- b) poštovní adresu;
- c) elektronickou adresu;
- d) identifikační číslo pro DPH.

3. Informace předložené zprostředkovatelem členskému státu identifikace za každou osobu povinnou k dani, již zastupuje, předtím, než tato osoba povinná k dani začne využívat tento zvláštní režim na účet osoby povinné k dani, musí obsahovat tyto identifikační údaje:

- a) plné jméno;
- b) poštovní adresu;
- c) elektronickou adresu a internetové stránky;
- d) identifikační číslo pro DPH nebo vnitrostátní daňové číslo;
- e) osobní identifikační číslo přidělené v souladu s čl. 369q odst. 3.

4. Osoba povinná k dani využívající tohoto zvláštního režimu nebo případně její zprostředkovatel oznámí členskému státu identifikace veškeré změny předložených informací.

Článek 369q

1. Členský stát identifikace přidělí osobě povinné k dani využívající tento zvláštní režim osobní identifikační číslo pro DPH pro účely využití tohoto zvláštního režimu a sdělí jí je elektronickými prostředky.

2. Členský stát identifikace přidělí zprostředkovateli osobní identifikační číslo a sdělí mu je elektronickými prostředky.

3. Členský stát identifikace přidělí osobní identifikační číslo pro DPH pro účely využití tohoto zvláštního režimu zprostředkovateli za každou osobu povinnou k dani, za niž je určen.

4. Identifikační číslo pro DPH přidělené podle odstavců 1, 2 a 3 se použije pouze pro účely tohoto zvláštního režimu.

Článek 369r

1. Členský stát identifikace vymaže osobu povinnou k dani nevyužívající zprostředkovatele z identifikačního registru v těchto případech:

- a) tato osoba mu oznámí, že již neuskutečňuje prodej na dálku u zboží dovezeného ze třetích území nebo třetích zemí;
- b) lze jinak mít za to, že zdanitelné činnosti prodeje na dálku u zboží dovezeného ze třetích území nebo třetích zemí skončily;
- c) tato osoba přestane splňovat nezbytné podmínky pro použití tohoto zvláštního režimu;
- d) tato osoba soustavně porušuje pravidla tohoto zvláštního režimu.

2. Členský stát identifikace vymaže zprostředkovatele z identifikačního registru v těchto případech:

- a) zprostředkovatel po dobu dvou po sobě jdoucích kalendářních čtvrtletí nejednal jako zprostředkovatel na účet osoby povinné k dani využívající tento zvláštní režim;
- b) zprostředkovatel přestane splňovat ostatní nezbytné podmínky pro činnost zprostředkovatele;
- c) zprostředkovatel soustavně porušuje pravidla tohoto zvláštního režimu.

3. Členský stát identifikace vymaže osobu povinnou k dani zastupovanou zprostředkovatelem z identifikačního registru v těchto případech:

- a) zprostředkovatel mu oznámí, že osoba povinná k dani, za kterou je určen, již neuskutečňuje prodej na dálku u zboží dovezeného ze třetích území nebo třetích zemí;
- b) lze jinak mít za to, že zdanitelné činnosti této osoby povinné k dani týkající se prodeje na dálku u zboží dovezeného ze třetích území nebo třetích zemí skončily;
- c) tato osoba povinná k dani přestane splňovat nezbytné podmínky pro využití tohoto zvláštního režimu;
- d) tato osoba povinná k dani soustavně porušuje pravidla tohoto zvláštního režimu;
- e) zprostředkovatel oznámí členskému státu identifikace, že tuto osobu povinnou k dani již nezastupuje.

Článek 369s

Osoba povinná k dani využívající tento zvláštní režim nebo její zprostředkovatel podávají elektronickými prostředky členskému státu identifikace přiznání k dani za každý měsíc, a to i v případě, že se prodej na dálku u zboží dovezeného ze třetích území nebo třetích zemí neuskutečnil. Přiznání k dani se podává do konce měsíce následujícího po konci zdaňovacího období, za které se přiznání k dani podává.

Pokud má být podáno přiznání k dani v souladu s prvním pododstavcem, členský stát neukládá pro účely DPH žádné další povinnosti ani nestanoví jiné formality při dovozu.

Článek 369t

1. Přiznání k dani obsahuje identifikační číslo pro DPH podle článku 369q a pro každý členský stát spotřeby, kde je daň splatná, celkovou hodnotu, bez DPH, prodeje na dálku u zboží dovezeného ze třetích území nebo třetích zemí, u něhož vzniká daňová povinnost v daném zdaňovacím období, a celkovou výši příslušné daně rozdělenou podle jednotlivých sazeb. V přiznání k dani se rovněž uvedou příslušné sazby daně a celková splatná daň.

2. Pokud je v přiznání k dani po jeho podání nutné provést jakékoli změny, uvedou se v některém z následných přiznání do tří let ode dne, kdy mělo být podáno původní přiznání v souladu s článkem 369s. V uvedeném následném přiznání se označí příslušný členský stát spotřeby, zdaňovací období a výše daně, u nichž je potřeba provést jakékoli změny.

Článek 369u

1. Údaje v přiznání k dani se vyjadřují v eurech.

Členské státy, jejich měnou není euro, mohou požadovat, aby údaje v přiznání k dani byly vyjádřeny v jejich národní měně. Pokud byly při dodání zboží použity jiné měny, použije osoba povinná k dani využívající tohoto zvláštního režimu nebo její zprostředkovatel pro vyplnění přiznání k dani směnný kurz platný poslední den zdaňovacího období.

2. Přepočet se provede podle směnných kurzů zveřejněných Evropskou centrální bankou pro uvedený den, nebo pokud není v uvedený den kurz zveřejněn, podle kurzu zveřejněného pro nejbližší následující den.

Článek 369v

Osoba povinná k dani, která využívá tohoto zvláštního režimu, nebo její zprostředkovatel odvedou daň s odkazem na příslušné přiznání k dani nejpozději do uplynutí lhůty pro podání přiznání k dani.

Odvod se provádí na bankovní účet vedený v eurech, který určí členský stát identifikace. Členské státy, které nepřijaly euro, mohou požadovat, aby byl odvod proveden na bankovní účet vedený v jejich vlastní měně.

Článek 369w

Osoba povinná k dani, která využívá tohoto zvláštního režimu, si nesmí odpočíst podle článku 168 této směrnice daň vzniklou v členských státech spotřeby u zdanitelných činností, na něž se vztahuje tento režim. Bez ohledu na čl. 1 bod 1 směrnice 86/560/EHS a čl. 2 bod 1 a článek 3 směrnice 2008/9/ES se této osobě povinné k dani daň vrací podle uvedených směrnic. Ustanovení čl. 2 odst. 2 a 3 a čl. 4 odst. 2 směrnice 86/560/EHS se nepoužijí na vrácení daně v souvislosti se zbožím, na něž se vztahuje tento zvláštní režim.

Musí-li být osoba povinná k dani, která využívá tohoto zvláštního režimu, registrována v členském státě pro činnosti, na něž se tento zvláštní režim nevztahuje, odpočte si v přiznání k dani, jež má podat podle článku 250 této směrnice, daň vzniklou v daném členském státě v souvislosti se zdanitelnými činnostmi, na něž se vztahuje tento zvláštní režim.

Článek 369x

1. Osoba povinná k dani, která využívá tohoto zvláštního režimu, vede záznamy o plněních, na něž se tento zvláštní režim vztahuje. Zprostředkovatel vede záznamy za každou z osob povinných k dani, jež zastupuje. Tyto záznamy musí být dostatečně podrobné k tomu, aby správci daně členského státu spotřeby umožnily ověřit, zda je přiznání k dani správné.

2. Záznamy uvedené v odstavci 1 musí být na žádost zpřístupněny členskému státu spotřeby a členskému státu identifikace v elektronické formě.

Záznamy se uchovávají po dobu deseti let od 31. prosince roku, ve kterém bylo plnění uskutečněno.

(*) Směrnice Rady 2010/24/EU ze dne 16. března 2010 o vzájemné pomoci při vymáhání pohledávek vyplývajících z daní, poplatků, cel a jiných opatření (Úř. věst. L 84, 31.3.2010, s. 1).“

31) V hlavě XII se doplňují nové kapitoly, které znějí:

„KAPITOLA 7

Zvláštní režim pro přiznání a odvod DPH při dovozu**Článek 369y**

Pokud pro dovoz zboží, s výjimkou výrobků podléhajících spotřební dani, obsaženého v zásilkách, jejichž skutečná hodnota nepřesahuje 150 EUR, není použit zvláštní režim podle kapitoly 6 oddílu 4, povolí členský stát dovozu osobě, která zboží předkládá k celnímu řízení na účet osoby, jíž je zboží určeno na území Společenství, využít zvláštního režimu pro přiznání a odvod DPH při dovozu zboží, jehož odeslání nebo přeprava je v tomto členském státě ukončena.

Článek 369z

1. Pro účely tohoto zvláštního režimu platí toto:

- a) osobou povinnou odvést daň je osoba, jíž je zboží určeno;
 - b) výběr daně od osoby, jíž je zboží určeno, a odvod této daně zajistí osoba, která zboží předkládá k celnímu řízení na území Společenství.
2. Členské státy stanoví, že osoba, která předkládá zboží k celnímu řízení na území Společenství, musí přijmout vhodná opatření k zajištění toho, aby osoba, jíž je zboží určeno, odvedla daň správně.

Článek 369za

Odchylně od čl. 94 odst. 2 mohou členské státy stanovit, že při použití tohoto zvláštního režimu se uplatňuje základní sazba daně platná v členském státě dovozu.

Článek 369zb

1. Členské státy umožní, aby se daň vybraná podle tohoto zvláštního režimu uváděla elektronicky v měsíčním prohlášení. V prohlášení se uvádí celková daň vybraná v příslušném kalendářním měsíci.

2. Členské státy vyžadují, aby daň uvedená v odstavci 1 byla splatná do konce měsíce následujícího po dovozu.
3. Osoby používající tento zvláštní režim vedou záznamy o plněních, na něž se vztahuje tento zvláštní režim, po dobu, kterou určí členský stát dovozu. Tyto záznamy musí být dostatečně podrobné k tomu, aby správci daně nebo celnímu orgánu členského státu dovozu umožnily ověřit, zda je přiznaná daň správná, a musí být na žádost zpřístupněny členskému státu dovozu v elektronické podobě.

KAPITOLA 8

Směnné hodnoty

Článek 369zc

1. Směnná hodnota eura v národní měně, ke které se přihlíží pro účely částky uvedené v člancích 369l a 369y, se stanoví jednou ročně. Použijí se sazby platné v první pracovní den měsíce října s účinkem od 1. ledna následujícího roku.
2. Členské státy mohou zaokrouhlit částku v národní měně získanou přepočtem částek v eurech.
3. Členské státy mohou ponechat uvedenou částku beze změny i po roční úpravě podle odstavce 1, jestliže přepočet částky vyjádřené v eurech vede před zaokrouhlením podle odstavce 2 ke změně částky vyjádřené v národní měně nižší než 5 % nebo k jejímu snížení.“

Článek 3

Změna směrnice 2009/132/ES

Hlava IV směrnice 2009/132/ES se zrušuje s účinkem od 1. ledna 2021.

Článek 4

Provedení

1. Členské státy do 31. prosince 2018 přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s článkem 1 této směrnice. Znění těchto předpisů neprodleně sdělí Komisi.

Členské státy do 31. prosince 2020 přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s články 2 a 3 této směrnice. Znění těchto předpisů neprodleně sdělí Komisi.

Předpisy nezbytné pro dosažení souladu s článkem 1 této směrnice použijí ode dne 1. ledna 2019.

Předpisy nezbytné pro dosažení souladu s články 2 a 3 této směrnice použijí ode dne 1. ledna 2021.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 5

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

*Článek 6***Určení**

Tato směrnice je určena členskými státy.

V Bruselu dne 5. prosince 2017.

Za Radu
předseda
T. TÕNISTE

II

(Nelegislativní akty)

MEZINÁRODNÍ DOHODY

ROZHODNUTÍ RADY (EU) 2017/2456

ze dne 18. prosince 2017

o uzavření Dohody o vědeckotechnické spolupráci mezi Evropskou unií a Alžírskou demokratickou a lidovou republikou, kterou se stanoví podmínky pro účast Alžírské demokratické a lidové republiky na Partnerství pro výzkum a inovace v oblasti Středomoří (PRIMA)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 186 ve spojení s čl. 218 odst. 6 druhým pododstavcem písm. a) bodem v) této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na souhlas Evropského parlamentu ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1324 ⁽²⁾ stanoví účast Unie na Partnerství pro výzkum a inovace v oblasti Středomoří (PRIMA), realizovaném společně několika členskými státy
- (2) Alžírská demokratická a lidová republika (dále jen „Alžírsko“) vyjádřila přání připojit se k programu PRIMA jako zúčastněný stát za stejných podmínek jako členské státy a třetí země přidružené k programu Horizont 2020 – rámcovému programu pro výzkum a inovace (2014–2020), které se účastní programu PRIMA.
- (3) V souladu s čl. 1 odst. 2 rozhodnutí (EU) 2017/1324 se Alžírsko má stát zúčastněným na programu PRIMA s výhradou uzavření mezinárodní dohody o vědeckotechnické spolupráci s Unií, v níž budou stanoveny podmínky jeho účasti na programu PRIMA.
- (4) V souladu s rozhodnutím Rady (EU) 2017/2209 ⁽³⁾ byla Dohoda o vědeckotechnické spolupráci mezi Evropskou unií a Alžírskou demokratickou a lidovou republikou, kterou se stanoví podmínky pro účast Alžírské demokratické a lidové republiky na Partnerství pro výzkum a inovace v oblasti Středomoří (PRIMA) (dále jen „dohoda“), podepsána dne 26. října 2017 s výhradou svého pozdějšího uzavření.
- (5) Dohoda by měla být schválena,

⁽¹⁾ Souhlas ze dne 30. listopadu 2017 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku).

⁽²⁾ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1324 ze dne 4. července 2017 o účasti Unie na Partnerství pro výzkum a inovace v oblasti Středomoří (PRIMA), realizovaném společně několika členskými státy (Úř. věst. L 185, 18.7.2017, s. 1).

⁽³⁾ Rozhodnutí Rady (EU) 2017/2209 ze dne 25. září 2017 o podpisu jménem Unie a prozatímním provádění Dohody o vědeckotechnické spolupráci mezi Evropskou unií a Alžírskou demokratickou a lidovou republikou, kterou se stanoví podmínky pro účast Alžírské demokratické a lidové republiky na Partnerství pro výzkum a inovace v oblasti Středomoří (PRIMA) (Úř. věst. L 316, 1.12.2017, s. 1).

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Dohoda o vědeckotechnické spolupráci mezi Evropskou unií a Alžírskou demokratickou a lidovou republikou, kterou se stanoví podmínky pro účast Alžírské demokratické a lidové republiky na Partnerství pro výzkum a inovace v oblasti Středomoří (PRIMA), se schvaluje jménem Unie ⁽¹⁾.

Článek 2

Předseda Rady učiní jménem Unie oznámení uvedené v čl. 5 odst. 2 dohody ⁽²⁾.

Článek 3

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.

V Bruselu dne 18. prosince 2017.

Za Radu
předsedkyně
K. SIMSON

⁽¹⁾ Znění dohody bylo zveřejněno v Úř. věst. L 316, 1.12.2017, s. 3, spolu s rozhodnutím o jejím uzavření.

⁽²⁾ Den vstupu dohody v platnost zveřejní generální sekretariát Rady v Úředním věstníku Evropské unie.

ROZHODNUTÍ RADY (EU) 2017/2457**ze dne 18. prosince 2017****o uzavření Dohody o vědeckotechnické spolupráci mezi Evropskou unií a Egyptskou arabskou republikou, kterou se stanoví podmínky pro účast Egyptské arabské republiky na Partnerství pro výzkum a inovace v oblasti Středomoří (PRIMA)**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 186 ve spojení s čl. 218 odst. 6 druhým pododstavcem písm. a) bodem v) této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na souhlas Evropského parlamentu ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1324 ⁽²⁾ stanoví účast Unie na Partnerství pro výzkum a inovace v oblasti Středomoří („PRIMA“), realizovaném společně několika členskými státy
- (2) Egyptská arabská republika (dále jen „Egypt“) vyjádřila přání připojit se k programu PRIMA jako zúčastněný stát za stejných podmínek jako členské státy a třetí země přidružené k programu Horizont 2020 – rámcovému programu pro výzkum a inovace (2014–2020), které se účastní programu PRIMA.
- (3) V souladu s čl. 1 odst. 2 rozhodnutí (EU) 2017/1324 se Egypt má stát státem zúčastněným na programu PRIMA s výhradou uzavření mezinárodní dohody o vědeckotechnické spolupráci s Unií, v níž budou stanoveny podmínky jeho účasti na programu PRIMA.
- (4) V souladu s rozhodnutím Rady (EU) 2017/2210 ⁽³⁾ byla Dohoda o vědeckotechnické spolupráci mezi Evropskou unií a Egyptskou arabskou republikou, kterou se stanoví podmínky pro účast Egyptské arabské republiky na Partnerství pro výzkum a inovace v oblasti Středomoří (PRIMA) (dále jen „dohoda“), podepsána dne 27. října 2017 s výhradou svého pozdějšího uzavření.
- (5) Dohoda by měla být schválena,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Dohoda o vědeckotechnické spolupráci mezi Evropskou unií a Egyptskou arabskou republikou, kterou se stanoví podmínky pro účast Egyptské arabské republiky na Partnerství pro výzkum a inovace v oblasti Středomoří (PRIMA), se schvaluje jménem Unie. ⁽⁴⁾

Článek 2

Předseda Rady učiní jménem Unie oznámení uvedené v čl. 4 odst. 2 dohody. ⁽⁵⁾

⁽¹⁾ Souhlas ze dne 30. listopadu 2017 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku).

⁽²⁾ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1324 ze dne 4. července 2017 o účasti Unie na Partnerství pro výzkum a inovace v oblasti Středomoří (PRIMA), realizovaném společně několika členskými státy (Úř. věst. L 185, 18.7.2017, s. 1).

⁽³⁾ Rozhodnutí Rady (EU) 2017/2210 ze dne 25. září 2017 o podpisu jménem Unie a prozatímním provádění Dohody o vědeckotechnické spolupráci mezi Evropskou unií a Egyptskou arabskou republikou, kterou se stanoví podmínky pro účast Egyptské arabské republiky na Partnerství pro výzkum a inovace v oblasti Středomoří (PRIMA) (Úř. věst. L 316, 1.12.2017, s. 7).

⁽⁴⁾ Znění dohody bylo zveřejněno v Úř. věst. L 316, 1.12.2017, s. 9 spolu s rozhodnutím o jejím uzavření.

⁽⁵⁾ Den vstupu dohody v platnost zveřejní generální sekretariát Rady v Úředním věstníku Evropské unie.

Článek 3

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.

V Bruselu dne 18. prosince 2017.

Za Radu
předsedkyně
K. SIMSON

ROZHODNUTÍ RADY (EU) 2017/2458**ze dne 18. prosince 2017****o uzavření Dohody o vědeckotechnické spolupráci mezi Evropskou unií a Jordánským hášimovským královstvím, kterou se stanoví podmínky pro účast Jordánského hášimovského království na Partnerství pro výzkum a inovace v oblasti Středomoří (PRIMA)**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 186 ve spojení s čl. 218 odst. 6 druhým pododstavcem písm. a) bodem v) této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na souhlas Evropského parlamentu ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1324 ⁽²⁾ stanoví účast Unie na Partnerství pro výzkum a inovace v oblasti Středomoří (PRIMA), realizovaném společně několika členskými státy.
- (2) Jordánské hášimovské království (dál jen „Jordánsko“) vyjádřilo přání připojit se k programu PRIMA jako zúčastněný stát za stejných podmínek jako členské státy a třetí země přidružené k programu Horizont 2020 – rámcovému programu pro výzkum a inovace (2014–2020), které se účastní programu PRIMA.
- (3) V souladu s čl. 1 odst. 2 rozhodnutí (EU) 2017/1324 se Jordánsko má stát státem zúčastněným na programu PRIMA s výhradou uzavření mezinárodní dohody o vědeckotechnické spolupráci s Unií, v níž budou stanoveny podmínky jeho účasti na iniciativě PRIMA.
- (4) V souladu s rozhodnutím Rady (EU) 2017/2211 ⁽³⁾ byla Dohoda o vědeckotechnické spolupráci mezi Evropskou unií a Jordánským hášimovským královstvím, kterou se stanoví podmínky pro účast Jordánského hášimovského království na Partnerství pro výzkum a inovace v oblasti Středomoří (PRIMA) (dále jen „dohoda“), podepsána dne 10. listopadu 2017 s výhradou svého pozdějšího uzavření.
- (5) Dohoda by měla být schválena,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Dohoda o vědeckotechnické spolupráci mezi Evropskou unií a Jordánským hášimovským královstvím, kterou se stanoví podmínky pro účast Jordánského hášimovského království na Partnerství pro výzkum a inovace v oblasti Středomoří (PRIMA), se schvaluje jménem Unie.

Znění dohody je přiloženo k tomuto rozhodnutí.

⁽¹⁾ Souhlas ze dne 30. listopadu 2017 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku).

⁽²⁾ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1324 ze dne 4. července 2017 o účasti Unie na Partnerství pro výzkum a inovace v oblasti Středomoří (PRIMA), realizovaném společně několika členskými státy (Úř. věst. L 185, 18.7.2017, s. 1).

⁽³⁾ Rozhodnutí Rady (EU) 2017/2211 ze dne 25. září 2017 o podpisu Dohody o vědeckotechnické spolupráci mezi Evropskou unií a Jordánským hášimovským královstvím, kterou se stanoví podmínky pro účast Jordánského hášimovského království na Partnerství pro výzkum a inovace v oblasti Středomoří (PRIMA), jménem Unie (Úř. věst. L 316, 1.12.2017, s. 13).

Článek 2

Předseda Rady učiní jménem Unie oznámení uvedené v čl. 4 odst. 2 dohody ⁽¹⁾.

Článek 3

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.

V Bruselu dne 18. prosince 2017.

Za Radu
předsedkyně
K. SIMSON

⁽¹⁾ Den vstupu dohody v platnost zveřejní generální sekretariát Rady v *Úředním věstníku Evropské unie*.

DOHODA**o vědeckotechnické spolupráci mezi Evropskou unií a Jordánským hášimovským královstvím, kterou se stanoví podmínky pro účast Jordánského hášimovského království na Partnerství pro výzkum a inovace v oblasti Středomoří (PRIMA)**

EVROPSKÁ UNIE, dále jen „Unie“,

na jedné straně

a

JORDÁNSKÉ HÁŠIMOVSKE KRALOVSTVÍ, dále jen „Jordánsko“,

na straně druhé,

společně dále jen „strany“,

VZHLEDEM K TOMU, že Evropsko-středomořská dohoda zakládající přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Jordánským hášimovským královstvím na straně druhé⁽¹⁾ (dále jen „Evropsko-středomořská dohoda“), která vstoupila v platnost dne 1. května 2002, upravuje vědeckou, technickou a technologickou spolupráci,

VZHLEDEM K TOMU, že Dohoda mezi Evropským společenstvím a Jordánským hášimovským královstvím o vědeckotechnické spolupráci⁽²⁾, která vstoupila v platnost dne 29. března 2011, stanoví formální rámec pro spolupráci stran v oblasti vědeckého a technologického výzkumu,

VZHLEDEM K TOMU, že rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1324⁽³⁾ upravuje podmínky pro účast členských států Unie a třetích zemí přidružených k programu Horizont 2020 – rámcovému programu pro výzkum a inovace (2014–2020), které jsou státy účastníci se Partnerství pro výzkum a inovace v oblasti Středomoří (PRIMA), na programu PRIMA, zejména jejich finanční povinnosti a účast v řídicích strukturách programu,

VZHLEDEM K TOMU, že podle rozhodnutí (EU) 2017/1324 se Jordánsko má stát státem účastnícím se programu PRIMA s výhradou uzavření mezinárodní dohody o vědeckotechnické spolupráci s Unií, v níž budou stanoveny podmínky jeho účasti na programu PRIMA,

VZHLEDEM K TOMU, že Jordánsko vyjádřilo přání připojit se k programu PRIMA jako účastníci se stát za stejných podmínek jako členské státy Unie a třetí země přidružené k programu Horizont 2020, které se účastní programu PRIMA,

VZHLEDEM K TOMU, že je nezbytná mezinárodní dohoda mezi Unií a Jordánskem, aby se upravily práva a povinnosti Jordánska jako státu účastníčoho se programu PRIMA,

SE DOHODLY TAKTO:

Článek 1**Účel**

Účelem této dohody je stanovit podmínky pro účast Jordánska na Partnerství pro výzkum a inovace v oblasti Středomoří (PRIMA).

Článek 2**Podmínky účasti Jordánska na programu PRIMA**

Podmínkami pro účast Jordánska na programu PRIMA jsou podmínky stanovené v rozhodnutí (EU) 2017/1324. Strany dodržují povinnosti stanovené rozhodnutím (EU) 2017/1324a přijímají vhodná opatření, zejména poskytují veškerou nezbytnou pomoc k zajištění uplatňování čl. 10 odst. 2 a čl. 11 odst. 3 a 4 uvedeného rozhodnutí. Podrobná ujednání o pomoci si strany dohodnou mezi sebou, neboť tato ujednání jsou podstatná pro jejich spolupráci podle této dohody.

⁽¹⁾ Úř. věst. EU L 129, 15.5.2002, s. 3.

⁽²⁾ Úř. věst. EU L 159, 17.6.2011, s. 108.

⁽³⁾ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1324 ze dne 4. července 2017 o účasti Unie na Partnerství pro výzkum a inovace v oblasti Středomoří (PRIMA), realizovaném společně několika členskými státy (Úř. věst. EU L 185, 18.7.2017, s. 1).

Článek 3

Územní působnost

Tato dohoda se vztahuje na jedné straně na území, na která se vztahuje Smlouva o Evropské unii a Smlouva o fungování Evropské unie, a na straně druhé na území Jordánska.

Článek 4

Vstup v platnost a doba platnosti

1. Tuto dohodu schválí strany v souladu se svými postupy.
2. Tato dohoda vstupuje v platnost dnem, kdy si obě strany diplomatickou cestou vzájemně oznámí, že postupy uvedené v odstavci 1 byly dokončeny.
3. Tato dohoda zůstává v platnosti po dobu platnosti rozhodnutí (EU) 2017/1324, ledaže ji kterákoli ze stran vypoví v souladu s článkem 5.

Článek 5

Výpověď

1. Kterákoli strana může tuto dohodu kdykoli vypovědět písemným oznámením druhé straně, v němž ji informuje o svém úmyslu dohodu vypovědět.

Výpověď nabývá účinku šest měsíců po dni, kdy je toto písemné oznámení doručeno adresátovi.

2. Projekty a činnosti probíhající v době vypovězení této dohody pokračují do svého dokončení za podmínek stanovených touto dohodou.
3. Jakékoli jiné důsledky výpovědi upraví strany vzájemnou dohodou.

Článek 6

Řešení sporů

Postup pro řešení sporů stanovený v článku 97 Evropsko-středomořské dohody se použije na všechny spory týkající se uplatňování nebo výkladu této dohody.

Tato dohoda je sepsána ve dvojím vyhotovení v jazyce anglickém, bulharském, českém, dánském, estonském, finském, francouzském, chorvatském, italském, litevském, lotyšském, maďarském, maltském, německém, nizozemském, polském, portugalském, rumunském, řeckém, slovenském, slovinském, španělském, švédském a arabském, přičemž všechna znění mají stejnou platnost.

Съставено в Свейме на десети ноември две хиляди и седемнадесета година.

Hecho en Sweimeh el diez de noviembre de dos mil diecisiete.

Ve Sweimehu dne desátého listopadu dva tisíce sedmnáct.

Udfærdiget i Sweimeh den tiende november i år to tusind og sytten.

Geschehen zu Sweimeh am zehnten November zweitausendsiebzehn.

Kahe tuhande seitsmeteistkümnenda aasta novembrikuu kümnendal päeval Sweimeh's.

Sweimeh, τη δέκατη ημέρα του Νοεμβρίου του έτους δύο χιλιάδες δεκαεπτά.

Done at Sweimeh on the tenth day of November in the year two thousand and seventeen.

Fait à Sweimeh, le dix novembre deux mille dix-sept.

Sastavljeno u Sweimehu desetog studenoga dvije tisuće sedamnaeste.

Fatto a Sweimeh, addì 10 novembre duemiladiciassette.

Sveimē, divi tūkstoši septiņpadsmitā gada desmitajā novembrī.

Priimta du tūkstančiai septynioliktąjį metų lapkričio dešimtą dieną Sveimoje.

Kelt Sweimehben, a kétezer-tizenhetedik év november havának tizedik napján.

Magħmul fi Sweimeh fl-ghaxar jum ta' Novembru fis-sena elfejn u sbatax.

Gedaan te Sweimeh, tien november tweeduizend zeventien.

Sporządzono w Sweimeh w dniu dziesiątego listopada dwa tysiące siedemnastego roku.

Feito em Sweimeh, aos dez dias do mês de novembro do ano dois mil e dezassete.

Întocmit la Sweimeh, la zece noiembrie două mii şaptesprezece.

V meste Sweimeh, desiatego novembra dvetisicsedemnasť.

V Sweimehu, dne desetega novembra leta dva tisoč sedemnajst.

Tehty Sweimehissä kymmenentenä päivänä marraskuuta vuonna kaksituhattaseitsemäntoista.

Utfärdat i Sweimeh den tionde november år tjugohundrasjutton.

حررت في السويدية في اليوم العاشر من شهر تشرين الثاني في عام ألفين وسبعة عشر

Za Европейския съюз
Por la Unión Europea
Za Evropskou unii
For Den Europæiske Union
Für die Europäische Union
Euroopa Liidu nimel
Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
For the European Union
Pour l'Union européenne
Za Europejską uniję
Per l'Unione europea
Eiropas Savienības vārdā –
Europos Sąjungos vardu
Az Európai Unió részéről
Għall-Unjoni Ewropea
Voor de Europese Unie
W imieniu Unii Europejskiej
Pela União Europeia
Pentru Uniunea Europeană
Za Európsku úniu
Za Evropsko unijo
Euroopan unionin puolesta
För Europeiska unionen

عن الإتحاد الأوروبي

Za Хашемитското кралство Йордания
Por el Reino Hachemí de Jordania
Za Jordánské hášimovské království
For Det Hashemitiske Kongerige Jordan
Für das Haschemitische Königreich Jordanien
Jordaaania Hašimiidi Kuningriigi nimel
Για το Χασεμιτικό Βασίλειο της Ιορδανίας
For the Hashemite Kingdom of Jordan
Pour le Royaume hachémite de Jordanie
Za Hašemitsku Kraljevinu Jordan
Per il Regno hascemita di Giordania
Jordānijas Hāšimītu Karalistes vārdā –
Jordānijos Hašimitų Karalystės vardu
A Jordán Hásimita Királtság részéről
Għar-Renju Haxemita tal-Gordan
Voor het Hasjemitisch Koninkrijk Jordanië
W imieniu Jordáńskiego Królestwa Haszymidzkiego
Pelo Reino Hachemita da Jordânia
Pentru Regatul Hașemit al Iordaniei
Za Jordánske hášimovské král'ovstvo
Za Hašemitsko kraljevino Jordanijo
Jordanian hašemiittisen kuningaskunnan puolesta
För Hashemitiska konungariket Jordanien

عن المملكة الأردنية الهاشمية

NAŘÍZENÍ

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ RADY (EU) 2017/2459

ze dne 5. prosince 2017,

kterým se mění prováděcí nařízení (EU) č. 282/2011, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty ⁽¹⁾, a zejména na článek 397 této směrnice,

s ohledem na návrh Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 282/2011 ⁽²⁾ stanoví podrobná ustanovení týkající se domněnky o místě příjemce za účelem určení místa poskytnutí telekomunikačních služeb, služeb rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronicky poskytovaných služeb osobám nepovinným k dani.
- (2) Z hodnocení požadavků na uplatňování uvedených domněnek vyplynulo, že pro osoby povinné k dani usazené v členském státě, které poskytují takové služby osobám nepovinným k dani v jiných členských státech, je velmi obtížné za určitých okolností získat dva důkazy o místě usazení jejich příjemců nebo o jejich bydlišti nebo místě, kde se obvykle zdržují, které si neprotiřečí.
- (3) Tato zátěž je obtížná především pro malé a střední podniky. Požadavek na jeden důkaz by měl zjednodušit povinnosti takovýchto podniků, které poskytují uvnitř Společenství příjemcům v jiných členských státech služby, jejichž hodnota nepřekračuje jistou prahovou hodnotu.
- (4) Zjednodušení požadavku na prokazování místa příjemce doplňuje změny zvláštních režimů podle hlavy XII kapitoly 6 směrnice 2006/112/ES zavedené článkem 1 směrnice Rady (EU) 2017/2455 ⁽³⁾, a mělo by se tudíž použít od stejného data.
- (5) Prováděcí nařízení (EU) č. 282/2011 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Článek 24b prováděcího nařízení (EU) č. 282/2011 se nahrazuje tímto:

„Článek 24b

Pro účely článku 58 směrnice 2006/112/ES, jsou-li osobě nepovinné k dani poskytnuty telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronicky poskytované služby:

- a) prostřednictvím její pevné linky, má se za to, že příjemce je usazen, má bydliště nebo se obvykle zdržuje v místě instalace pevné linky;
- b) prostřednictvím mobilních sítí, má se za to, že se místo, kde je příjemce usazen, má bydliště nebo se obvykle zdržuje, nachází v zemi určené mezinárodním směrovým kódem země SIM karty použité při příjmu těchto služeb;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 282/2011 ze dne 15. března 2011, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 77, 23.3.2011, s. 1).

⁽³⁾ Směrnice Rady (EU) 2017/2455 ze dne 5. prosince 2017, kterou se mění směrnice 2006/112/ES a směrnice 2009/132/ES, pokud jde o určité povinnosti v oblasti daně z přidané hodnoty při poskytování služeb a prodeji zboží na dálku (Úř. věst. L 348, 29.12.2017, s. 7).

- c) pro které je třeba použít dekodér nebo podobné zařízení nebo televizní kartu, bez použití pevné linky, má se za to, že příjemce je usazen, má bydliště nebo se obvykle zdržuje v místě, kde je umístěn dekodér nebo podobné zařízení, nebo není-li toto místo známo, v místě, na které byla zaslána televizní karta za účelem použití tamtéž;
- d) za jiných okolností, než které jsou uvedeny v článku 24a a v písmenech a), b) a c) tohoto článku, má se za to, že příjemce je usazen, má bydliště nebo se obvykle zdržuje v místě, které je jako takové označeno s použitím dvou důkazů, které si neprotirečí, podle článku 24f tohoto nařízení.

Aniž je dotčen odst. 1 písm. d), pokud celková hodnota služeb spadajících pod uvedené písmeno, bez DPH, jež osoba povinná k dani poskytla ze svého sídla ekonomické činnosti nebo stálé provozovny nacházejících se v některém členském státě, nepřesahuje v běžném a v předchozím kalendářním roce částku 100 000 EUR nebo její ekvivalent v národní měně, uplatní se domněnka, že příjemce služby je usazen, má bydliště nebo se obvykle zdržuje v místě, které jako takové určí poskytovatel služby na základě jednoho důkazu poskytnutého jinou osobou zapojenou do poskytnutí služby, než je poskytovatel nebo příjemce, podle čl. 24f písm. a) až e).

Je-li v průběhu kalendářního roku prahová hodnota stanovená v druhém pododstavci překročena, uvedený pododstavec se nepoužije od tohoto okamžiku až do okamžiku, kdy jsou podmínky v něm stanovené opět splněny.

Odpovídající hodnota uvedené částky v národní měně se vypočte s použitím směnného kurzu zveřejněného Evropskou centrální bankou v den přijetí prováděcího nařízení Rady (EU) 2017/2459 (*).

(*) Prováděcí nařízení Rady (EU) 2017/2459 ze dne 5. prosince 2017, kterým se mění prováděcí nařízení (EU) č. 282/2011, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 348, 29.12.2017, s. 32).“

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. ledna 2019.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 5. prosince 2017.

Za Radu
předseda
T. TÖNISTE

NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2017/2460**ze dne 30. října 2017,****kterým se mění příloha VII nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 o úředních kontrolách za účelem ověření dodržování právních předpisů týkajících se krmiv a potravin a pravidel o zdraví zvířat a dobrých životních podmínkách zvířat, pokud jde o seznam referenčních laboratoří Unie****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 ze dne 29. dubna 2004 o úředních kontrolách za účelem ověření dodržování právních předpisů týkajících se krmiv a potravin a pravidel o zdraví zvířat a dobrých životních podmínkách zvířat ⁽¹⁾, a zejména na čl. 32 odst. 5 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení (ES) č. 882/2004 stanoví obecná pravidla pro provádění úředních kontrol sloužících k ověření toho, zda jsou dodržována mimo jiné pravidla o hygieně potravin. V souladu s uvedeným nařízením mají referenční laboratoře Evropské unie (dále jen „referenční laboratoře EU“) konkrétně za úkol poskytovat národním referenčním laboratořím podrobné údaje o analytických metodách a koordinovat používání těchto metod. Seznam referenčních laboratoří EU je uveden v příloze VII zmíněného nařízení.
- (2) Pracovní program referenční laboratoře EU pro mléko a mléčné výrobky je v zásadě zaměřen na poskytování analytických metod a zajišťování společného přístupu k mezilaboratorním zkouškám odborné způsobilosti, které provádějí národní referenční laboratoře na znacích kvality, jako jsou počty somatických buněk a zárodky. Nejaktuálnější odborné znalosti týkající se toho, jak uvedené analýzy správně provádět, jsou nyní již bez problémů aplikovány, a to jak úředními laboratořemi provádějícími úřední kontroly, tak laboratořemi, které stále častěji využívají potravinářské podniky k analýze uvedených znaků, jež jsou faktorem určujícím cenu mléka odebraného v hospodářství.
- (3) Referenční laboratoř EU pro mléko a mléčné výrobky již není v Unii zapotřebí. Proto by měla být odstraněna ze seznamu referenčních laboratoří EU stanoveném v příloze VII nařízení (ES) č. 882/2004.
- (4) Příloha VII nařízení (ES) č. 882/2004 by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna.
- (5) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro rostliny, zvířata, potraviny a krmiva,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

V části I přílohy VII nařízení (ES) č. 882/2004 se zrušuje bod 1.

Článek 2Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.⁽¹⁾ Úř. věst. L 165, 30.4.2004, s. 1.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 30. října 2017.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER

ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ RADY (EU, Euratom) 2017/2461

ze dne 12. prosince 2017,

kterým se mění jednací řád Rady

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství pro atomovou energii,

s ohledem na čl. 11 odst. 6 jednacího řádu Rady ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V případě, že Rada přijímá akt kvalifikovanou většinou, musí ověřit, zda členské státy tvořící tuto kvalifikovanou většinu zastupují alespoň 65 % počtu obyvatel Unie.
- (2) Tento procentní podíl se počítá podle údajů o počtu obyvatel uvedených v příloze III jednacího řádu Rady (dále jen „jednací řád“).
- (3) Podle čl. 11 odst. 6 jednacího řádu upraví Rada s účinkem ode dne 1. ledna každého roku údaje uvedené ve zmíněné příloze na základě údajů, které má Statistický úřad Evropské unie k dispozici ke dni 30. září předchozího roku.
- (4) Jednací řád by proto měl být odpovídajícím způsobem upraven pro rok 2018,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Příloha III jednacího řádu se nahrazuje tímto:

„PŘÍLOHA III

Údaje o počtu obyvatel Unie a o počtu obyvatel každého členského státu k provedení ustanovení o hlasování kvalifikovanou většinou v Radě

K provedení čl. 16 odst. 4 Smlouvy o EU a čl. 238 odst. 2 a 3 Smlouvy o fungování EU je počet obyvatel Unie a počet obyvatel každého členského státu, jakož i procentní podíl počtu obyvatel každého členského státu ve vztahu k počtu obyvatel Unie, na dobu od 1. ledna 2018 do 31. prosince 2018 tento:

Členský stát	Počet obyvatel	Procentní podíl z celkového počtu obyvatel Unie (%)
Německo	82 437 641	16,10
Francie	67 024 633	13,09
Spojené království	65 808 573	12,85
Itálie	61 219 113	11,95
Španělsko	46 528 966	9,08

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady 2009/937/EU ze dne 1. prosince 2009, kterým se přijímá její jednací řád (Úř. věst. L 325, 11.12.2009, s. 35).

Členský stát	Počet obyvatel	Procentní podíl z celkového počtu obyvatel Unie (%)
Polsko	37 972 964	7,41
Rumunsko	19 638 309	3,83
Nizozemsko	17 220 721	3,36
Belgie	11 365 834	2,22
Řecko	10 757 293	2,10
Česká republika	10 467 628	2,04
Portugalsko	10 309 573	2,01
Švédsko	10 080 000	1,97
Maďarsko	9 797 561	1,91
Rakousko	8 752 500	1,71
Bulharsko	7 101 859	1,39
Dánsko	5 743 947	1,12
Finsko	5 499 447	1,07
Slovensko	5 435 343	1,06
Irsko	4 774 833	0,93
Chorvatsko	4 154 213	0,81
Litva	2 847 904	0,56
Slovinsko	2 065 895	0,40
Lotyšsko	1 950 116	0,38
Estonsko	1 315 635	0,26
Kypr	854 802	0,17
Lucembursko	589 370	0,12
Malta	440 433	0,09“.
EU 28	512 155 106	
Práh (65 %)	332 900 819	

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. ledna 2018.

V Bruselu dne 12. prosince 2017.

Za Radu
předseda
S. MIKSER

ROZHODNUTÍ RADY (EU) 2017/2462**ze dne 18. prosince 2017,****kterým se Lucembursko a Rumunsko opravňují, aby v zájmu Evropské unie přijaly přistoupení Gruzie a Jižní Afriky k Haagské úmluvě o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí z roku 1980**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 81 odst. 3 ve spojení s článkem 218 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Evropská unie si za jeden ze svých cílů stanovila podporu ochrany práv dítěte, jak je uvedeno v článku 3 Smlouvy o Evropské unii. Opatření na ochranu dětí proti protiprávnímu přemístění nebo zadržení jsou nedílnou součástí této politiky.
- (2) Rada přijala nařízení (ES) č. 2201/2003 ⁽²⁾ (dále jen „nařízení Brusel IIa“), jehož cílem je chránit děti před škodlivými účinky jejich protiprávního přemístění či zadržení a zavést postupy, aby byl zajištěn jejich bezodkladný návrat do státu jejich obvyklého bydliště, jakož i zajistit ochranu práv na osobní styk s dítětem a práva péče o dítě.
- (3) Nařízení Brusel IIa doplňuje a posiluje Haagskou úmluvu ze dne 25. října 1980 o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí (dále též „Haagská úmluva z roku 1980“), která na mezinárodní úrovni stanoví systém závazků a spolupráce mezi smluvními státy a mezi ústředními orgány s cílem zajistit bezodkladný návrat protiprávně přemístěných nebo zadržovaných dětí.
- (4) Všechny členské státy Unie jsou smluvními stranami Haagské úmluvy z roku 1980.
- (5) Unie vyzývá třetí státy, aby přistoupily k Haagské úmluvě z roku 1980, a podporuje její řádné provádění svou účastí, spolu s členskými státy, mimo jiné ve zvláštních komisích pravidelně organizovaných Haagskou konferencí o mezinárodním právu soukromém.
- (6) Společný právní rámec uplatňovaný mezi členskými státy Unie a třetími státy by mohl být nejlepším řešením citlivých případů mezinárodních únosů dětí.
- (7) Haagská úmluva z roku 1980 uvádí, že se uplatňuje ve vztazích mezi přistupujícím státem a těmi smluvními státy, které prohlásí, že s přistoupením souhlasí.
- (8) Haagská úmluva z roku 1980 neumožňuje organizacím pro regionální hospodářskou integraci, jako je Unie, stát se její smluvní stranou. Unie proto nemůže k uvedené úmluvě přistoupit ani nemůže uložit prohlášení o přijetí přistupujícího státu.
- (9) V souladu s posudkem 1/13 Soudního dvora Evropské unie ⁽³⁾ spadají prohlášení o přijetí v rámci Haagské úmluvy z roku 1980 do výlučné vnější pravomoci Unie.

⁽¹⁾ Stanovisko ze dne 30. listopadu 2017 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 2201/2003 ze dne 27. listopadu 2003 o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1347/2000 (Úř. věst. L 338, 23.12.2003, s. 1).

⁽³⁾ ECLI:EU:C:2014:2303.

- (10) Gruzie uložila dokument o přistoupení k Haagské úmluvě z roku 1980 dne 24. července 1997. Haagská úmluva z roku 1980 vstoupila pro Gruzii v platnost dne 1. října 1997.
- (11) Všechny dotčené členské státy, s výjimkou Dánska, Lucemburska a Rumunska, již přistoupení Gruzie k Haagské úmluvě z roku 1980 přijaly. Gruzie přijala přistoupení Bulharska, Estonska, Lotyšska, Litvy a Malty k Haagské úmluvě z roku 1980. Posouzení situace v Gruzii vedlo k závěru, že Lucembursko a Rumunsko jsou s to přijmout v zájmu Unie přistoupení Gruzie za podmínek v stanovených v Haagské úmluvě z roku 1980.
- (12) Jižní Afrika uložila dokument o přistoupení k Haagské úmluvě z roku 1980 dne 8. července 1997. Haagská úmluva z roku 1980 vstoupila pro Jižní Afriku v platnost dne 1. října 1997.
- (13) Všechny dotčené členské státy, s výjimkou Lucemburska a Rumunska, již přistoupení Jižní Afriky k Haagské úmluvě z roku 1980 přijaly. Jižní Afrika přijala přistoupení Bulharska, Estonska, Lotyšska, Litvy a Malty k Haagské úmluvě z roku 1980. Posouzení situace v Jižní Africe vedlo k závěru, že Lucembursko a Rumunsko jsou s to přijmout v zájmu Unie přistoupení Jižní Afriky za podmínek stanovených v Haagské úmluvě z roku 1980.
- (14) Lucembursko a Rumunsko by proto měly být oprávněny v zájmu Unie uložit svá prohlášení o přijetí přistoupení Gruzie a Jižní Afriky k Haagské úmluvě z roku 1980 za podmínek stanovených v tomto rozhodnutí. Ostatní členské státy Unie, které přistoupení Gruzie a Jižní Afriky k Haagské úmluvě z roku 1980 již přijaly, by neměly ukládat nová prohlášení o přijetí, neboť stávající prohlášení zůstávají podle mezinárodního práva veřejného platná.
- (15) Spojené království a Irsko jsou vázány nařízením Brusel IIa, a účastní se přijímání a používání tohoto rozhodnutí.
- (16) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, se Dánsko neúčastní přijímání tohoto rozhodnutí a toto rozhodnutí pro ně není závazné ani použitelné,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

1. Lucembursko a Rumunsko se tímto opravňují přijmout v zájmu Unie přistoupení Gruzie a Jižní Afriky k Haagské úmluvě z roku 1980.
2. Lucembursko a Rumunsko uloží do dne 19. prosince 2018 prohlášení o tom, že v zájmu Unie přijímají přistoupení Gruzie a Jižní Afriky k Haagské úmluvě z roku 1980, a to v tomto znění:
„[Plný název ČLENSKÉHO STÁTU] prohlašuje, že v souladu s rozhodnutím Rady (EU) 2017/2462 přijímá přistoupení Gruzie a Jižní Afriky k Haagské úmluvě ze dne 25. října 1980 o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí.“
3. Lucembursko a Rumunsko uvědomí Radu a Komisi o uložení svých prohlášení o přijetí přistoupení Gruzie a Jižní Afriky k Haagské úmluvě z roku 1980 a sdělí Komisi znění těchto prohlášení do dvou měsíců od jejich uložení.

Článek 2

Členské státy, které již uložily svá prohlášení o přijetí přistoupení Gruzie a Jižní Afriky k Haagské úmluvě z roku 1980 přede dnem přijetí tohoto rozhodnutí, neuloží žádná nová prohlášení.

Článek 3

Toto rozhodnutí nabývá účinku dnem oznámení.

Článek 4

Toto rozhodnutí je určeno Lucembursku a Rumunsku.

V Bruselu dne 18. prosince 2017.

Za Radu
předsedkyně
K. SIMSON

ROZHODNUTÍ RADY (EU) 2017/2463**ze dne 18. prosince 2017,****kterým se Chorvatsko, Nizozemsko, Portugalsko a Rumunsko opravňují, aby v zájmu Evropské unie přijaly přistoupení San Marina k Haagské úmluvě o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí z roku 1980**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 81 odst. 3 ve spojení s článkem 218 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Evropská unie si za jeden ze svých cílů stanovila podporu ochrany práv dítěte, jak je uvedeno v článku 3 Smlouvy o Evropské unii. Opatření na ochranu dětí proti protiprávnímu přemístění nebo zadržení jsou nedílnou součástí této politiky.
- (2) Rada přijala nařízení (ES) č. 2201/2003 ⁽²⁾ (dále jen „nařízení Brusel IIa“), jehož cílem je chránit děti před škodlivými účinky jejich protiprávního přemístění či zadržení a zavést postupy, aby byl zajištěn jejich bezodkladný návrat do státu jejich obvyklého bydliště, jakož i zajistit ochranu práv na osobní styk s dítětem a práva péče o dítě.
- (3) Nařízení Brusel IIa doplňuje a posiluje Haagskou úmluvu ze dne 25. října 1980 o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí (dále jen „Haagská úmluva z roku 1980“), která na mezinárodní úrovni stanoví systém závazků a spolupráce mezi smluvními státy a mezi ústředními orgány s cílem zajistit bezodkladný návrat protiprávně přemístěných nebo zadržovaných dětí.
- (4) Všechny členské státy Unie jsou smluvními stranami Haagské úmluvy z roku 1980.
- (5) Unie vyzývá třetí státy, aby přistoupily k Haagské úmluvě z roku 1980, a podporuje její řádné provádění svou účastí, spolu s členskými státy, mimo jiné ve zvláštních komisích pravidelně organizovaných Haagskou konferencí o mezinárodním právu soukromém.
- (6) Společný právní rámec uplatňovaný mezi členskými státy Unie a třetími státy by mohl být nejlepším řešením citlivých případů mezinárodních únosů dětí.
- (7) Haagská úmluva z roku 1980 uvádí, že se uplatňuje ve vztazích mezi přistupujícím státem a těmi smluvními státy, které prohlásí, že s přistoupením souhlasí.
- (8) Haagská úmluva z roku 1980 neumožňuje organizacím pro regionální hospodářskou integraci, jako je Unie, stát se její smluvní stranou. Unie proto nemůže k uvedené úmluvě přistoupit ani nemůže uložit prohlášení o přijetí přistupujícího státu.
- (9) V souladu s posudkem 1/13 Soudního dvora Evropské unie ⁽³⁾ spadají prohlášení o přijetí v rámci Haagské úmluvy z roku 1980 do výlučné vnější pravomoci Unie.
- (10) San Marino uložilo svůj dokument o přistoupení k Haagské úmluvě z roku 1980 dne 14. prosince 2006. Haagská úmluva z roku 1980 vstoupila pro San Marino v platnost dne 1. března 2007.
- (11) Všechny členské státy, s výjimkou Dánska, Chorvatska, Nizozemska, Portugalska a Rumunska, již přistoupení San Marina k Haagské úmluvě z roku 1980 přijaly. Posouzení situace v San Marinu vedlo k závěru, že Chorvatsko, Nizozemsko, Portugalsko a Rumunsko jsou s to přijmout v zájmu Unie přistoupení San Marina za podmínek stanovených v Haagské úmluvě z roku 1980.

⁽¹⁾ Stanovisko ze dne 30. listopadu 2017 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 2201/2003 ze dne 27. listopadu 2003 o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1347/2000 (Úř. věst. L 338, 23.12.2003, s. 1).

⁽³⁾ ECLI:EU:C:2014:2303.

- (12) Chorvatsko, Nizozemsko, Portugalsko a Rumunsko by proto měly být oprávněny v zájmu Unie uložit svá prohlášení o přijetí přistoupení San Marina k Haagské úmluvě z roku 1980 za podmínek stanovených v tomto rozhodnutí. Ostatní členské státy Unie, které přistoupení San Marina k Haagské úmluvě z roku 1980 již přijaly, by neměly ukládat nová prohlášení o přijetí, neboť stávající prohlášení zůstávají podle mezinárodního práva veřejného platná.
- (13) Spojené království a Irsko jsou vázány nařízením Brusel IIa, a účastní se přijímání a používání tohoto rozhodnutí.
- (14) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, se Dánsko neúčastní přijímání tohoto rozhodnutí a toto rozhodnutí pro ně není závazné ani použitelné,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

1. Chorvatsko, Nizozemsko, Portugalsko a Rumunsko se tímto opravňují přijmout v zájmu Unie přistoupení San Marina k Haagské úmluvě z roku 1980.
2. Členské státy uvedené v odstavci 1 uloží do dne 19. prosince 2018 prohlášení o tom, že v zájmu Unie přijímají přistoupení San Marina k Haagské úmluvě z roku 1980, a to v tomto znění:
„[Plný název ČLENSKÉHO STÁTU] prohlašuje, že v souladu s rozhodnutím Rady (EU) 2017/2463 přijímá přistoupení San Marina k Haagské úmluvě ze dne 25. října 1980 o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí.“
3. Členské státy uvedené v odstavci 1 uvědomí Radu a Komisi o uložení svých prohlášení o přijetí přistoupení San Marina k Haagské úmluvě z roku 1980 a sdělí Komisi znění těchto prohlášení do dvou měsíců od jejich uložení.

Článek 2

Členské státy, které již uložily svá prohlášení o přijetí přistoupení San Marina k Haagské úmluvě z roku 1980 přede dnem přijetí tohoto rozhodnutí, neuloží žádná nová prohlášení.

Článek 3

Toto rozhodnutí nabývá účinku dnem oznámení.

Článek 4

Toto rozhodnutí je určeno Chorvatsku, Nizozemsku, Portugalsku a Rumunsku.

V Bruselu dne 18. prosince 2017.

Za Radu
předsedkyně
K. SIMSON

ROZHODNUTÍ RADY (EU) 2017/2464**ze dne 18. prosince 2017,****kterým se Rakousko a Rumunsko opravňují, aby v zájmu Evropské unie přijaly přistoupení Panamy, Uruguaye, Kolumbie a Salvadoru k Haagské úmluvě o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí z roku 1980**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 81 odst. 3 ve spojení s článkem 218 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Evropská unie si za jeden ze svých cílů stanovila podporu ochrany práv dítěte, jak je uvedeno v článku 3 Smlouvy o Evropské unii. Opatření na ochranu dětí proti protiprávnímu přemístění nebo zadržení jsou nedílnou součástí této politiky.
- (2) Rada přijala nařízení (ES) č. 2201/2003 ⁽²⁾ (dále jen „nařízení Brusel IIa“), jehož cílem je chránit děti před škodlivými účinky jejich protiprávního přemístění či zadržení a zavést postupy, aby byl zajištěn jejich bezodkladný návrat do státu jejich obvyklého bydliště, jakož i zajistit ochranu práv na osobní styk s dítětem a práva péče o dítě.
- (3) Nařízení Brusel IIa doplňuje a posiluje Haagskou úmluvu ze dne 25. října 1980 o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí (dále též „Haagská úmluva z roku 1980“), která na mezinárodní úrovni stanoví systém závazků a spolupráce mezi smluvními státy a mezi ústředními orgány s cílem zajistit bezodkladný návrat protiprávně přemístěných nebo zadržovaných dětí.
- (4) Všechny členské státy Unie jsou smluvními stranami Haagské úmluvy z roku 1980.
- (5) Unie vyzývá třetí státy, aby přistoupily k Haagské úmluvě z roku 1980, a podporuje její řádné provádění svou účastí, spolu s členskými státy, mimo jiné ve zvláštních komisích pravidelně organizovaných Haagskou konferencí o mezinárodním právu soukromém.
- (6) Společný právní rámec uplatňovaný mezi členskými státy Unie a třetími státy by mohl být nejlepším řešením citlivých případů mezinárodních únosů dětí.
- (7) Haagská úmluva z roku 1980 uvádí, že se uplatňuje ve vztazích mezi přistupujícím státem a těmi smluvními státy, které prohlásí, že s přistoupením souhlasí.
- (8) Haagská úmluva z roku 1980 neumožňuje organizacím pro regionální hospodářskou integraci, jako je Unie, stát se její smluvní stranou. Unie proto nemůže k uvedené úmluvě přistoupit ani nemůže uložit prohlášení o přijetí přistupujícího státu.
- (9) V souladu s posudkem 1/13 Soudního dvora Evropské unie ⁽³⁾ spadají prohlášení o přijetí v rámci Haagské úmluvy z roku 1980 do výlučné vnější pravomoci Unie.
- (10) Panama uložila dokument o přistoupení k Haagské úmluvě z roku 1980 dne 2. února 1994. Haagská úmluva z roku 1980 vstoupila pro Panamu v platnost dne 1. května 1994.

⁽¹⁾ Stanovisko ze dne 30. listopadu 2017 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 2201/2003 ze dne 27. listopadu 2003 o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1347/2000 (Úř. věst. L 338, 23.12.2003, s. 1).

⁽³⁾ ECLI:EU:C:2014:2303.

- (11) Všechny dotčené členské státy, s výjimkou Rakouska a Rumunska, již přistoupení Panamy k Haagské úmluvě z roku 1980 přijaly. Panama přijala přistoupení Bulharska, Kypru, Estonska, Lotyšska, Litvy, Maltý a Slovinska k Haagské úmluvě z roku 1980. Posouzení situace v Panamě vedlo k závěru, že Rakousko a Rumunsko jsou s to přijmout v zájmu Unie přistoupení Panamy za podmínek stanovených v Haagské úmluvě z roku 1980.
- (12) Uruguay uložila dokument o přistoupení k Haagské úmluvě z roku 1980 dne 18. listopadu 1999. Haagská úmluva z roku 1980 vstoupila pro Uruguay v platnost dne 1. února 2000.
- (13) Všechny dotčené členské státy, s výjimkou Rakouska a Rumunska, již přistoupení Uruguaye k Haagské úmluvě z roku 1980 přijaly. Uruguay přijala přistoupení Bulharska, Estonska, Lotyšska a Litvy k Haagské úmluvě z roku 1980. Posouzení situace v Uruguayi vedlo k závěru, že Rakousko a Rumunsko jsou s to přijmout v zájmu Unie přistoupení Uruguaye za podmínek stanovených v Haagské úmluvě z roku 1980.
- (14) Kolumbie uložila dokument o přistoupení k úmluvě z roku 1980 dne 13. prosince 1995. Haagská úmluva z roku 1980 vstoupila pro Kolumbii v platnost dne 1. března 1996.
- (15) Všechny dotčené členské státy, s výjimkou Rakouska a Rumunska, již přistoupení Kolumbie k Haagské úmluvě z roku 1980 přijaly. Kolumbie přijala přistoupení Bulharska, Estonska, Lotyšska, Litvy a Maltý k Haagské úmluvě z roku 1980. Posouzení situace v Kolumbii vedlo k závěru, že Rakousko a Rumunsko jsou s to přijmout v zájmu Unie přistoupení Kolumbie za podmínek stanovených v Haagské úmluvě z roku 1980.
- (16) Salvador uložil dokument o přistoupení k úmluvě z roku 1980 dne 5. února 2001. Haagská úmluva z roku 1980 vstoupila pro Salvador v platnost dne 1. května 2001.
- (17) Všechny dotčené členské státy, s výjimkou Rakouska a Rumunska, již přistoupení Salvadoru k Haagské úmluvě z roku 1980 přijaly. Salvador přijal přistoupení Bulharska, Estonska, Lotyšska a Litvy k Haagské úmluvě z roku 1980. Posouzení situace v Salvadoru vedlo k závěru, že Rakousko a Rumunsko jsou s to přijmout v zájmu Unie přistoupení Salvadoru za podmínek stanovených v Haagské úmluvě z roku 1980.
- (18) Rakousko a Rumunsko by proto měly být oprávněny v zájmu Unie uložit svá prohlášení o přijetí přistoupení Panamy, Uruguaye, Kolumbie a Salvadoru k Haagské úmluvě z roku 1980 za podmínek stanovených v tomto rozhodnutí. Ostatní členské státy Unie, které přistoupení Panamy, Uruguaye, Kolumbie a Salvadoru k Haagské úmluvě z roku 1980 již přijaly, by neměly ukládat nová prohlášení o přijetí, neboť stávající prohlášení zůstávají podle mezinárodního práva veřejného platná.
- (19) Spojené království a Irsko jsou vázány nařízením Brusel IIa a účastní se přijímání a používání tohoto rozhodnutí.
- (20) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, se Dánsko neúčastní přijímání tohoto rozhodnutí a toto rozhodnutí pro ně není závazné ani použitelné,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

1. Rakousko a Rumunsko se tímto opravňují přijmout v zájmu Unie přistoupení Panamy, Uruguaye, Kolumbie a Salvadoru k Haagské úmluvě z roku 1980.
2. Rakousko a Rumunsko uloží do dne 19. prosince 2018 prohlášení o tom, že v zájmu Unie přijímají přistoupení Panamy, Uruguaye, Kolumbie a Salvadoru k Haagské úmluvě z roku 1980, a to v tomto znění:

„[Plný název ČLENSKÉHO STÁTU] prohlašuje, že v souladu s rozhodnutím Rady (EU) 2017/2464 přijímá přistoupení Panamy, Uruguaye, Kolumbie a Salvadoru k Haagské úmluvě ze dne 25. října 1980 o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí.“

3. Rakousko a Rumunsko uvědomí Radu a Komisi o uložení svých prohlášení o přijetí přistoupení Panamy, Uruguaye, Kolumbie a Salvadoru k Haagské úmluvě z roku 1980 a sdělí Komisi znění těchto prohlášení do dvou měsíců od jejich uložení.

Článek 2

Členské státy, které již uložily svá prohlášení o přijetí přistoupení Panamy, Uruguaye, Kolumbie a Salvadoru k Haagské úmluvě z roku 1980 přede dnem přijetí tohoto rozhodnutí, neuloží žádná nová prohlášení.

Článek 3

Toto rozhodnutí nabývá účinku dnem oznámení.

Článek 4

Toto rozhodnutí je určeno Rakousku a Rumunsku.

V Bruselu dne 18. prosince 2017.

Za Radu
předsedkyně
K. SIMSON

AKTY PŘIJATÉ INSTITUCEMI ZŘÍZENÝMI MEZINÁRODNÍ DOHODOU

ROZHODNUTÍ SMÍŠENÉHO VÝBORU EVROPSKÁ UNIE-ŠVÝCARSKO PRO LETECKOU DOPRAVU ZŘÍZENÉHO DOHODOU MEZI EVROPSKÝM SPOLEČENSTVÍM A ŠVÝCARSKOU KONFEDERACÍ O LETECKÉ DOPRAVĚ č. 1/2017

ze dne 29. listopadu 2017,

kterým se nahrazuje příloha Dohody mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o letecké dopravě [2017/2465]

VÝBOR EVROPSKÁ UNIE-ŠVÝCARSKO PRO LETECKOU DOPRAVU,

s ohledem na Dohodu mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o letecké dopravě (dále jen „dohoda“), a zejména na čl. 23 odst. 4 této dohody,

ROZHODL TAKTO:

Jediný článek

Příloha tohoto rozhodnutí nahrazuje přílohu dohody s platností ode dne 1. února 2018.

V Bruselu dne 29. listopadu 2017.

Za smíšený výbor

vedoucí delegace Evropské unie
Filip CORNELIS

vedoucí delegace Švýcarska
Christian HEGNER

PŘÍLOHA

Pro účely této dohody:

- Evropská unie na základě Lisabonské smlouvy, která vstoupila v platnost dne 1. prosince 2009, nahrazuje Evropské společenství a stává se jeho nástupcem.
- Jestliže akt uvedený v této příloze obsahuje odkaz na členské státy Evropského společenství, jež bylo nahrazeno Evropskou unií, nebo na požadavek spojení s nimi, má se pro účely této dohody za to, že se odkaz vztahuje rovněž na Švýcarsko nebo na požadavek spojení se Švýcarskem.
- Odkazy na nařízení Rady (EHS) č. 2407/92 a (EHS) č. 2408/92 uvedené v člancích 4, 15, 18, 27 a 35 dohody se považují za odkazy na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1008/2008.
- Aniž je dotčen článek 15 této dohody, „leteckým dopravcem Společenství“ podle následujících směrnic a nařízení Společenství se rozumí též letecký dopravce, který je držitelem licence a má svou hlavní provozovnu a případně sídlo podniku ve Švýcarsku v souladu s nařízením (ES) č. 1008/2008. Jakýkoli odkaz na nařízení (EHS) č. 2407/92 se považuje za odkaz na nařízení (ES) č. 1008/2008.
- Jakýkoli odkaz na články 81 a 82 Smlouvy nebo na články 101 a 102 Smlouvy o fungování Evropské unie v následujících textech se považuje za odkaz na články 8 a 9 této dohody.

1. Liberalizace letectví a ostatní předpisy v odvětví civilního letectví

č. 1008/2008

Nařízení Evropského parlamentu a Rady ze dne 24. září 2008 o společných pravidlech pro provozování leteckých služeb ve Společenství

č. 2000/79

Směrnice Rady ze dne 27. listopadu 2000 o Evropské dohodě o organizaci pracovní doby mobilních pracovníků v civilním letectví uzavřené mezi Sdružením evropských leteckých společností (AEA), Evropskou federací pracovníků v dopravě (ETF), Evropským sdružením technických letových posádek (ECA), Evropským sdružením leteckých společností (ERA) a Mezinárodním sdružením leteckých dopravců (IACA)

č. 93/104

Směrnice Rady ze dne 23. listopadu 1993 o některých aspektech úpravy pracovní doby ve znění:

— směrnice 2000/34/ES

č. 437/2003

Nařízení Evropského parlamentu a Rady ze dne 27. února 2003 o statistickém vykazování letecké přepravy cestujících, zboží a poštovních zásilek

č. 1358/2003

Nařízení Komise ze dne 31. července 2003, kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 437/2003 o statistickém vykazování letecké přepravy cestujících, zboží a poštovních zásilek a kterým se mění přílohy I a II uvedeného nařízení, ve znění:

— nařízení Komise (ES) č. 158/2007

č. 785/2004

Nařízení Evropského parlamentu a Rady ze dne 21. dubna 2004 o požadavcích na pojištění u leteckých dopravců a provozovatelů letadel ve znění:

— nařízení Komise (EU) č. 285/2010

č. 95/93

Nařízení Rady ze dne 18. ledna 1993 o společných pravidlech pro přidělování letištních časů na letištích Společenství (články 1–12) ve znění:

— nařízení (ES) č. 793/2004

č. 2009/12

Směrnice Evropského parlamentu a Rady ze dne 11. března 2009 o letištních poplatcích

č. 96/67

Směrnice Rady ze dne 15. října 1996 o přístupu na trh odbavovacích služeb na letištích Společenství

(články 1–9, 11–23 a 25)

č. 80/2009

Nařízení Evropského parlamentu a Rady ze dne 14. ledna 2009 o kodexu chování pro používání počítačových rezervačních systémů a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 2299/89.

2. Pravidla hospodářské soutěže

č. 1/2003

Nařízení Rady ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy (články 1–13, 15–45)

(V rozsahu, v němž je toto nařízení příslušné pro použití této dohody. Vložení uvedeného nařízení nemá vliv na rozdělení úkolů podle této dohody.)

č. 773/2004

Nařízení Komise ze dne 7. dubna 2004 o vedení řízení Komise podle článků 81 a 82 Smlouvy o ES ve znění:

— nařízení Komise (ES) č. 1792/2006,

— nařízení Komise (ES) č. 622/2008

č. 139/2004

Nařízení Rady ze dne 20. ledna 2004 o kontrole spojování podniků (nařízení ES o spojování)

(články 1–18, čl. 19 odst. 1–2, články 20–23)

S ohledem na čl. 4 odst. 5 nařízení o spojování platí mezi Evropským společenstvím a Švýcarskem toto:

- 1) S ohledem na spojení definované v článku 3 nařízení (ES) č. 139/2004, které nemá význam pro celé Společenství ve smyslu článku 1 uvedeného nařízení a které může být přezkoumáno v rámci vnitrostátních předpisů pro hospodářskou soutěž nejméně tří členských států ES a Švýcarské konfederace, mohou osoby nebo podniky podle čl. 4 odst. 2 uvedeného nařízení před oznámením příslušným orgánům informovat Komisi ES prostřednictvím odůvodněného podání, že by spojení měla posoudit Komise.
- 2) Evropská komise neprodleně předá Švýcarské konfederaci všechna podání podle čl. 4 odst. 5 nařízení (ES) č. 139/2004 a předchozího odstavce.
- 3) Vyjádří-li Švýcarská konfederace svůj nesouhlas se žádostí o postoupení případu, příslušný švýcarský orgán pro hospodářskou soutěž si ponechá svou pravomoc a případ nebude od Švýcarské konfederace postoupen podle tohoto odstavce.

S ohledem na lhůty podle čl. 4 odst. 4 a 5, čl. 9 odst. 2 a 6 a čl. 22 odst. 2 nařízení o spojování:

- 1) Evropská komise neprodleně předá příslušnému švýcarskému orgánu pro hospodářskou soutěž všechny příslušné dokumenty podle čl. 4 odst. 4 a 5, čl. 9 odst. 2 a 6 a čl. 22 odst. 2.
- 2) Výpočet lhůt podle čl. 4 odst. 4 a 5, čl. 9 odst. 2 a 6 a čl. 22 odst. 2 nařízení (ES) č. 139/2004 začíná pro Švýcarskou konfederaci ihned poté, co příslušný švýcarský orgán pro hospodářskou soutěž obdrží příslušné dokumenty.

č. 802/2004

Nařízení Komise ze dne 7. dubna 2004, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 139/2004 o kontrole spojování podniků (články 1–24), ve znění:

- nařízení Komise (ES) č. 1792/2006,
- nařízení Komise (ES) č. 1033/2008,
- prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1269/2013

č. 2006/111

Směrnice Komise ze dne 16. listopadu 2006 o zprůhlednění finančních vztahů mezi členskými státy a veřejnými podniky a o finanční průhlednosti uvnitř jednotlivých podniků

č. 487/2009

Nařízení Rady ze dne 25. května 2009 o použití čl. 81 odst. 3 Smlouvy na některé kategorie dohod a jednání ve vzájemné shodě v odvětví letecké dopravy.

3. Bezpečnost letectví

č. 216/2008

Nařízení Evropského parlamentu a Rady ze dne 20. února 2008 o společných pravidlech v oblasti civilního letectví a o zřízení Evropské agentury pro bezpečnost letectví, kterým se ruší směrnice Rady 91/670/EHS, nařízení (ES) č. 1592/2002 a směrnice 2004/36/ES, ve znění:

- nařízení Komise (ES) č. 690/2009,
- nařízení (ES) č. 1108/2009,
- nařízení Komise (EU) č. 6/2013,
- nařízení Komise (EU) 2016/4

Agentura má i ve Švýcarsku pravomoci, které jí byly uděleny ustanoveními nařízení.

Komise má i ve Švýcarsku pravomoci, které jí byly uděleny pro rozhodnutí podle čl. 11 odst. 2, čl. 14 odst. 5 a 7, čl. 24 odst. 5, čl. 25 odst. 1, čl. 38 odst. 3 bodu i), čl. 39 odst. 1, čl. 40 odst. 3, čl. 41 odst. 3 a 5, čl. 42 odst. 4, čl. 54 odst. 1 a čl. 61 odst. 3.

Bez ohledu na horizontální úpravu stanovenou v druhé odrážce přílohy Dohody mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o letecké dopravě se odkazy na „členské státy“ uvedené v článku 65 nařízení nebo v ustanoveních rozhodnutí 1999/468/ES zmíněných v daném ustanovení nevztahují na Švýcarsko.

Žádné ustanovení tohoto nařízení nelze vykládat tak, že pověřuje Evropskou agenturu pro bezpečnost letectví, aby jednala jménem Švýcarska v rámci mezinárodních dohod pro jiné účely než účely podpory při plnění povinností, které mu z těchto dohod plynou.

Pro účely této dohody se znění nařízení upravuje takto:

a) Článek 12 se mění takto:

- i) v odstavci 1 se za slovo „Společenstvím“ vkládají slova „nebo Švýcarskem“;
- ii) v odst. 2 písm. a) se za slovo „Společenství“ vkládají slova „nebo Švýcarsko“;
- iii) v odstavci 2 se zrušují písmena b) a c);
- iv) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„3. Kdykoliv Společenství vede jednání se třetí zemí s cílem uzavřít dohodu, která stanoví, že členský stát nebo agentura může vydávat osvědčení na základě osvědčení vydaných leteckými úřady dané třetí země, usiluje o to, aby Švýcarsku byla nabídnuta podobná dohoda s dotčenou třetí zemí. Švýcarsko zase usiluje o uzavření dohod se třetími zeměmi odpovídajícími těm, které uzavřelo Společenství.“

b) V článku 29 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„4. Odchylně od čl. 12 odst. 2 písm. a) pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropských společenství je výkonný ředitel agentury oprávněn zaměstnávat na základě smlouvy švýcarské státní příslušníky, kteří požívají veškerých občanských práv.“

c) V článku 30 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„V souladu s dodatkem k příloze A uplatní Švýcarsko na agenturu Protokol o výsadách a imunitách Evropské unie, který je uveden v příloze A této přílohy.“

d) V článku 37 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„Švýcarsko se plně podílí na činnosti správní rady a má v jejím rámci stejná práva a povinnosti jako členské státy Evropské unie, s výjimkou hlasovacího práva.“

e) V článku 59 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„12. Švýcarsko se podílí na finančním příspěvku uvedeném v odst. 1 písm. b) podle následujícího vzorce:

$$S (0,2/100) + S [1 - (a + b) 0,2/100] c/C$$

kde

S = část rozpočtu agentury, která není financována z poplatků a plateb uvedených v odst. 1 písm. c) a d),

a = počet přidružených států,

b = počet členských států EU,

c = příspěvek Švýcarska do rozpočtu ICAO,

C = celkový příspěvek členských států EU a přidružených států do rozpočtu ICAO.“

f) V článku 61 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„Ustanovení vztahující se na finanční kontrolu prováděnou Společenstvím ve Švýcarsku, která se týká účastníků činností agentury, jsou uvedena v příloze B této přílohy.“

g) Příloha II nařízení se doplňuje o následující letadla jako výrobky, na něž se vztahuje čl. 2 odst. 3 písm. a) bod ii) nařízení Komise (ES) č. 1702/2003 ze dne 24. září 2003, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro certifikaci letové způsobilosti letadel a souvisejících výrobků, letadlových částí a zařízení a certifikaci ochrany životního prostředí, jakož i pro certifikaci projekčních a výrobních organizací ⁽¹⁾:

A/c - [HB-IMY, HB-IWY] – typ Gulfstream G-IV,

A/c - [HB-IMJ, HB-IVZ, HB-JES] – typ Gulfstream G-V,

A/c - [HB-ZCW, HB-ZDF] – typ MD900.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 243, 27.9.2003, s. 6.

č. 1178/2011

Nařízení Komise ze dne 3. listopadu 2011, kterým se stanoví technické požadavky a správní postupy týkající se posádek v civilním letectví podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 216/2008, ve znění:

- nařízení Komise (EU) č. 290/2012,
- nařízení Komise (EU) č. 70/2014,
- nařízení Komise (EU) č. 245/2014,
- nařízení Komise (EU) 2015/445,
- nařízení Komise (EU) 2016/539

č. 3922/91

Nařízení Rady ze dne 16. prosince 1991 o harmonizaci technických požadavků a správních postupů v oblasti civilního letectví (články 1–3, čl. 4 odst. 2, články 5–11 a 13) ve znění:

- nařízení (ES) č. 1899/2006,
- nařízení (ES) č. 1900/2006,
- nařízení Komise (ES) č. 8/2008,
- nařízení Komise (ES) č. 859/2008

č. 996/2010

Nařízení Evropského parlamentu a Rady ze dne 20. října 2010 o šetření a prevenci nehod a incidentů v civilním letectví a o zrušení směrnice 94/56/ES ve znění:

- nařízení (EU) č. 376/2014

č. 104/2004

Nařízení Komise ze dne 22. ledna 2004, kterým se stanoví pravidla organizace a složení odvolacího senátu Evropské agentury pro bezpečnost letectví

č. 2111/2005

Nařízení Evropského parlamentu a Rady ze dne 14. prosince 2005 o vytvoření seznamu Společenství uvádějícího letecké dopravce, kteří podléhají zákazu provozování letecké dopravy ve Společenství, o informování cestujících v letecké dopravě o totožnosti provozujícího leteckého dopravce a o zrušení článku 9 směrnice 2004/36/ES

č. 473/2006

Nařízení Komise ze dne 22. března 2006, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro seznam Společenství uvádějící letecké dopravce, kteří podléhají zákazu provozování letecké dopravy ve Společenství, uvedený v kapitole II nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2111/2005

č. 474/2006

Nařízení Komise ze dne 22. března 2006 o vytvoření seznamu Společenství uvádějícího letecké dopravce, kteří podléhají zákazu provozování letecké dopravy ve Společenství, uvedeného v kapitole II nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2111/2005, naposledy pozměněné:

- prováděcím nařízením Komise (EU) 2017/830

č. 1332/2011

Nařízení Komise ze dne 16. prosince 2011, kterým se stanoví společné požadavky na užívání vzdušného prostoru a provozní postupy pro palubní protisrážkový systém, ve znění:

- nařízení Komise (EU) 2016/583

č. 646/2012

Prováděcí nařízení Komise ze dne 16. července 2012, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro pokuty a penále na základě nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 216/2008

č. 748/2012

Nařízení Komise ze dne 3. srpna 2012, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro certifikaci letové způsobilosti letadel a souvisejících výrobků, letadlových částí a zařízení a certifikaci ochrany životního prostředí, jakož i pro certifikaci projekčních a výrobních organizací, ve znění:

- nařízení Komise (EU) č. 7/2013,
- nařízení Komise (EU) č. 69/2014,
- nařízení Komise (EU) 2015/1039,
- nařízení Komise (EU) 2016/5

č. 965/2012

Nařízení Komise ze dne 5. října 2012, kterým se stanoví technické požadavky a správní postupy týkající se letového provozu podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 216/2008, ve znění:

- nařízení Komise (EU) č. 800/2013,
- nařízení Komise (EU) č. 71/2014,
- nařízení Komise (EU) č. 83/2014,
- nařízení Komise (EU) č. 379/2014,
- nařízení Komise (EU) 2015/140,
- nařízení Komise (EU) 2015/1329,
- nařízení Komise (EU) 2015/640,
- nařízení Komise (EU) 2015/2338,
- nařízení Komise (EU) 2016/1199,
- nařízení Komise (EU) 2017/363

č. 2012/780

Rozhodnutí Komise ze dne 5. prosince 2012 o přístupových právech k evropské centrální evidenci bezpečnostních doporučení a odpovědí na ně zřízené podle čl. 18 odst. 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 996/2010 o šetření a prevenci nehod a incidentů v civilním letectví a o zrušení směrnice 94/56/ES

č. 628/2013

Prováděcí nařízení Komise ze dne 28. června 2013 o pracovních postupech Evropské agentury pro bezpečnost letectví pro provádění standardizačních kontrol a pro sledování uplatňování pravidel nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 216/2008 a o zrušení nařízení Komise (ES) č. 736/2006

č. 139/2014

Nařízení Komise ze dne 12. února 2014, kterým se stanoví požadavky a správní postupy týkající se letišť podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 216/2008 ve znění:

- nařízení Komise (EU) č. 2017/161

č. 319/2014

Nařízení Komise ze dne 27. března 2014 o poplatcích a platbách vybíraných Evropskou agenturou pro bezpečnost letectví a o zrušení nařízení (ES) č. 593/2007

č. 376/2014

Nařízení Evropského parlamentu a Rady ze dne 3. dubna 2014 o hlášení událostí v civilním letectví, analýze těchto hlášení a navazujících opatřeních a o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 996/2010 a zrušení směrnic Evropského parlamentu a Rady 2003/42/ES, nařízení Komise (ES) č. 1321/2007 a nařízení Komise (ES) č. 1330/2007

č. 452/2014

Nařízení Komise ze dne 29. dubna 2014, kterým se stanoví technické požadavky a správní postupy týkající se letového provozu provozovatelů ze třetích zemí podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 216/2008, ve znění:

— nařízení Komise (EU) 2016/1158

č. 1321/2014

Nařízení Komise ze dne 26. listopadu 2014 o zachování letové způsobilosti letadel a leteckých výrobků, letadlových částí a zařízení a schvalování organizací a personálu zapojených do těchto úkolů ve znění:

— nařízení Komise (EU) 2015/1088,

— nařízení Komise (EU) 2015/1536,

— nařízení Komise (EU) 2017/334

č. 2015/340

Nařízení Komise ze dne 20. února 2015, kterým se stanoví technické požadavky a správní postupy týkající se průkazů způsobilosti a osvědčení řídicích letového provozu podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 216/2008, kterým se mění prováděcí nařízení Komise (EU) č. 923/2012 a kterým se zrušuje nařízení Komise (EU) č. 805/2011

č. 2015/640

Nařízení Komise ze dne 23. dubna 2015 o dodatečných specifikacích letové způsobilosti pro daný druh provozu a o změně nařízení (EU) č. 965/2012

č. 2015/1018

Prováděcí nařízení Komise ze dne 29. června 2015, kterým se stanoví seznam klasifikovaných událostí v civilním letectví, které podléhají povinnému hlášení podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 376/2014

č. 2016/2357

Rozhodnutí Komise ze dne 19. prosince 2016 o nedostatečně účinném dodržování nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 216/2008 a jeho prováděcích pravidel, pokud jde o osvědčení vydaná Řeckou akademií pro letecký výcvik a průkazy způsobilosti vydané na základě těchto osvědčení podle části 66.

4. Ochrana letectví před protiprávními činy

č. 300/2008

Nařízení Evropského parlamentu a Rady ze dne 11. března 2008 o společných pravidlech v oblasti ochrany civilního letectví před protiprávními činy a o zrušení nařízení (ES) č. 2320/2002

č. 272/2009

Nařízení Komise ze dne 2. dubna 2009, kterým se doplňují společné základní normy ochrany civilního letectví před protiprávními činy stanovené v příloze nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 300/2008, ve znění:

- nařízení Komise (EU) č. 297/2010,
- nařízení Komise (EU) č. 720/2011,
- nařízení Komise (EU) č. 1141/2011,
- nařízení Komise (EU) č. 245/2013

č. 1254/2009

Nařízení Komise ze dne 18. prosince 2009, kterým se stanoví kritéria umožňující členským státům odchýlit se od společných základních norem v oblasti ochrany civilního letectví před protiprávními činy a přijmout alternativní bezpečnostní opatření, ve znění:

nařízení Komise (EU) 2016/2096

č. 18/2010

Nařízení Komise ze dne 8. ledna 2010, kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 300/2008, pokud jde o specifikace národních programů řízení kvality v oblasti ochrany civilního letectví před protiprávními činy

č. 72/2010

Nařízení Komise ze dne 26. ledna 2010, kterým se stanoví postupy provádění inspekcí Komisí v oblasti ochrany letectví před protiprávními činy, ve znění:

- prováděcího nařízení Komise (EU) 2016/472

č. 2015/1998

Prováděcí nařízení Komise ze dne 5. listopadu 2015, kterým se stanoví prováděcí opatření ke společným základním normám letecké bezpečnosti, ve znění:

- prováděcího nařízení Komise (EU) 2015/2426,
- prováděcího nařízení Komise (EU) 2017/815

č. C(2015) 8005

Prováděcí rozhodnutí Komise ze dne 16. listopadu 2015, kterým se stanoví prováděcí opatření ke společným základním normám v oblasti ochrany letectví před protiprávními činy obsahující informace uvedené v čl. 18 písm. a) nařízení (ES) č. 300/2008, ve znění:

- prováděcího rozhodnutí Komise C(2017) 3030.

5. Uspořádání letového provozu

č. 549/2004

Nařízení Evropského parlamentu a Rady ze dne 10. března 2004, kterým se stanoví rámec pro vytvoření jednotného evropského nebe (rámcové nařízení), ve znění:

- nařízení (ES) č. 1070/2009

Komise má ve Švýcarsku pravomoci, které jí byly uděleny v souladu s články 6, 8, 10, 11 a 12.

Článek 10 se mění takto:

V odstavci 2 se slova „na úrovni Společenství“ nahrazují slovy „na úrovni Společenství, zahrnující Švýcarsko“.

Bez ohledu na horizontální úpravu stanovenou v druhé odrážce přílohy Dohody mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o letecké dopravě se odkazy na „členské státy“ uvedené v článku 5 nařízení (ES) č. 549/2004 nebo v ustanoveních rozhodnutí 1999/468/ES zmíněných v daném ustanovení nevztahují na Švýcarsko.

č. 550/2004

Nařízení Evropského parlamentu a Rady ze dne 10. března 2004 o poskytování letových navigačních služeb v jednotném evropském nebi (nařízení o poskytování služeb) ve znění:

— nařízení (ES) č. 1070/2009

Komise má vůči Švýcarsku pravomoci, které jí byly uděleny v souladu s články 9a, 9b, 15, 15a, 16 a 17.

Pro účely této dohody se nařízení upravuje takto:

a) Článek 3 se mění takto:

v odstavci 2 se za slovo „Společenství“ vkládají slova „a Švýcarsku“;

b) Článek 7 se mění takto:

v odstavcích 1 a 6 se za slovo „Společenství“ vkládají slova „a Švýcarsku“;

c) Článek 8 se mění takto:

v odstavci 1 se za slovo „Společenství“ vkládají slova „a Švýcarsku“;

d) Článek 10 se mění takto:

v odstavci 1 se za slovo „Společenství“ vkládají slova „a Švýcarsku“;

e) Čl. 16 odst. 3 se nahrazuje tímto:

„3. „Komise sdělí své rozhodnutí členským státům a vyrozumí o něm poskytovatele služeb, pokud je tím z právního hlediska dotčen.“

č. 551/2004

Nařízení Evropského parlamentu a Rady ze dne 10. března 2004 o organizaci a užívání vzdušného prostoru v jednotném evropském nebi (nařízení o vzdušném prostoru) ve znění:

— nařízení (ES) č. 1070/2009

Komise má ve Švýcarsku pravomoci, které jí byly uděleny v souladu s články 3a, 6 a 10.

č. 552/2004

Nařízení Evropského parlamentu a Rady ze dne 10. března 2004 o interoperabilitě evropské sítě řízení letového provozu (nařízení o interoperabilitě) ve znění:

— nařízení (ES) č. 1070/2009

Komise má ve Švýcarsku pravomoci, které jí byly uděleny v souladu s články 4, 7 a čl. 10 odst. 3.

Pro účely této dohody se nařízení upravuje takto:

a) Článek 5 se mění takto:

v odstavci 2 se za slovo „Společenství“ vkládají slova „nebo Švýcarsku“;

b) Článek 7 se mění takto:

v odstavci 4 se za slovo „Společenství“ vkládají slova „nebo Švýcarsku“;

c) Příloha III se mění takto:

v druhé a poslední odrážce oddílu 3 se za slovo „Společenství“ vkládají slova „nebo Švýcarsku“.

č. 2150/2005

Nařízení Komise ze dne 23. prosince 2005, kterým se stanoví společná pravidla pro pružné užívání vzdušného prostoru

č. 1033/2006

Nařízení Komise ze dne 4. července 2006, kterým se stanoví požadavky na postupy pro letové plány v předletové fázi pro jednotné evropské nebe, ve znění:

- prováděcího nařízení Komise (EU) č. 923/2012,
- prováděcího nařízení Komise (EU) č. 428/2013,
- prováděcího nařízení Komise (EU) 2016/2120

č. 1032/2006

Nařízení Komise ze dne 6. července 2006, kterým se stanoví požadavky na automatické systémy pro výměnu letových údajů pro účely oznamování, koordinace a předávání letů mezi stanovišti řízení letového provozu, ve znění:

- nařízení Komise (ES) č. 30/2009

č. 219/2007

Nařízení Rady ze dne 27. února 2007 o založení společného podniku na vytvoření evropského systému nové generace pro uspořádání letového provozu (SESAR) ve znění:

- nařízení Rady (ES) č. 1361/2008,
- nařízení Rady (EU) č. 721/2014

č. 633/2007

Nařízení Komise ze dne 7. června 2007, kterým se stanoví požadavky použití protokolu pro přenos zpráv o letu pro účely oznamování, koordinace a předávání letů mezi stanovišti řízení letového provozu, ve znění:

- nařízení Komise (EU) č. 283/2011

č. 2017/373 ⁽¹⁾

- Prováděcí nařízení Komise ze dne 1. března 2017, kterým se stanoví společné požadavky na poskytovatele služeb v oblasti uspořádání letového provozu/letových navigačních služeb a jiných funkcí sítě uspořádání letového provozu a dohled nad nimi, zrušují nařízení (ES) č. 482/2008, prováděcí nařízení (EU) č. 1034/2011, (EU) č. 1035/2011 a (EU) 2016/1377 a mění nařízení (EU) č. 677/2011

č. 29/2009

Nařízení Komise ze dne 16. ledna 2009, kterým se stanoví požadavky na služby datovým spojením pro jednotné evropské nebe, ve znění:

- prováděcího nařízení Komise (EU) 2015/310

Pro účely této dohody se znění nařízení upravuje takto:

V příloze I části A se doplňují slova „Switzerland UIR“.

⁽¹⁾ Nařízení 2017/373 je použitelné až od ledna 2020. Ustanovení čl. 9 odst. 2 je však použitelné ode dne vstupu nařízení 2017/373 v platnost; pokud jde o agenturu, budou ustanovení čl. 4 odst. 1, 2, 5, 6 a 8 a článku 5 rovněž použitelná ode dne vstupu v platnost. Pokud jde o poskytovatele datových služeb, článek 6 se použije ode dne 1. ledna 2019, ale v případě, že poskytovatel požádá o osvědčení v souladu s článkem 6 a osvědčení je mu uděleno, pak ode dne vstupu nařízení 2017/373 v platnost. Mezitím jsou i nadále použitelné příslušné články nařízení č. 482/2008.

č. 262/2009

Nařízení Komise ze dne 30. března 2009, kterým se stanoví požadavky na koordinované přidělování a užívání dotazovacích kódů režimu S pro jednotné evropské nebe, ve znění:

prováděcího nařízení Komise (EU) 2016/2345

č. 73/2010

Nařízení Komise ze dne 26. ledna 2010, kterým se stanoví požadavky na jakost leteckých dat a leteckých informací pro jednotné evropské nebe, ve znění:

— prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1029/2014

č. 255/2010

Nařízení Komise ze dne 25. března 2010, kterým se stanoví společná pravidla uspořádání toku letového provozu, ve znění:

— prováděcího nařízení Komise (EU) č. 923/2012,

— prováděcího nařízení Komise (EU) 2016/1006

č. K(2010) 5134

Rozhodnutí Komise ze dne 29. července 2010 o ustavení orgánu pro kontrolu výkonnosti v rámci jednotného evropského nebe

č. 176/2011

Nařízení Komise ze dne 24. února 2011 o informacích poskytovaných před zřízením a úpravou funkčního bloku vzdušného prostoru

č. 677/2011

Nařízení Komise ze dne 7. července 2011, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro funkce sítě uspořádání letového provozu (ATM) a kterým se mění nařízení (EU) č. 691/2010, ve znění:

— prováděcího nařízení Komise (EU) č. 970/2014,

— prováděcího nařízení Komise (EU) 2017/373

č. 2011/4130

Rozhodnutí Komise ze dne 7. července 2011 o jmenování manažera struktury vzdušného prostoru pro funkce sítě uspořádání letového provozu (ATM) jednotného evropského nebe

č. 1034/2011

Prováděcí nařízení Komise ze dne 17. října 2011 o dohledu nad provozní bezpečností uspořádání letového provozu (ATM) a letových navigačních služeb a o změně nařízení (EU) č. 691/2010

č. 1035/2011

Prováděcí nařízení Komise ze dne 17. října 2011, kterým se stanoví společné požadavky pro poskytování letových navigačních služeb a mění nařízení (ES) č. 482/2008 a (EU) č. 691/2010, ve znění:

— prováděcího nařízení Komise (EU) č. 923/2012,

— prováděcího nařízení Komise (EU) č. 448/2014

č. 1206/2011

Prováděcí nařízení Komise ze dne 22. listopadu 2011, kterým se stanoví požadavky na identifikaci letadla pro účely přehledu v jednotném evropském nebi

Pro účely této dohody se znění nařízení upravuje takto:

V příloze I se doplňují slova „Switzerland UIR“.

č. 1207/2011

Prováděcí nařízení Komise ze dne 22. listopadu 2011, kterým se stanoví požadavky na výkonnost a interoperabilitu přehledu v jednotném evropském nebi, ve znění:

- prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1028/2014,
- prováděcího nařízení Komise (EU) 2017/386

č. 923/2012

Prováděcí nařízení Komise ze dne 26. září 2012, kterým se stanoví společná pravidla létání a provozní předpisy týkající se služeb a postupů v oblasti letecké navigace a kterým se mění prováděcí nařízení (ES) č. 1035/2011 a nařízení (ES) č. 1265/2007, (ES) č. 1794/2006, (ES) č. 730/2006, (ES) č. 1033/2006 a (EU) č. 255/2010, ve znění:

- nařízení Komise (EU) 2015/340,
- prováděcího nařízení Komise (EU) 2016/1185

č. 1079/2012

Prováděcí nařízení Komise ze dne 16. listopadu 2012, kterým se stanoví požadavky na rozestup kanálů hlasové komunikace pro jednotné evropské nebe, ve znění:

- prováděcího nařízení Komise (EU) č. 657/2013,
- prováděcího nařízení Komise (EU) 2016/2345

č. 390/2013

Prováděcí nařízení Komise ze dne 3. května 2013, kterým se stanoví systém sledování výkonnosti letových navigačních služeb a funkcí sítě

č. 391/2013

Prováděcí nařízení Komise ze dne 3. května 2013, kterým se stanoví společný systém poplatků za letové navigační služby

č. 409/2013

Prováděcí nařízení Komise ze dne 3. května 2013 o definici společných projektů, vytvoření správy a identifikaci pobídek podporujících provádění evropského hlavního plánu uspořádání letového provozu

č. 2014/132

Prováděcí rozhodnutí Komise ze dne 11. března 2014, kterým se stanoví výkonnostní cíle pro síť uspořádání letového provozu a varovné prahové hodnoty na úrovni Evropské unie na druhé referenční období 2015–2019

č. 716/2014

Prováděcí nařízení Komise ze dne 27. června 2014 o zřízení pilotního společného projektu na podporu provádění evropského hlavního plánu uspořádání letového provozu

č. 2015/2224

Prováděcí rozhodnutí Komise ze dne 27. listopadu 2015 o jmenování předsedy, členů a jejich náhradníků v Radě pro uspořádání struktury vzdušného prostoru do funkcí sítě uspořádání letového provozu na druhé referenční období (2015–2019)

č. 2016/1373

Prováděcí rozhodnutí Komise ze dne 11. srpna 2016, kterým se schvaluje výkonnostní plán sítě na druhé referenční období systému sledování výkonnosti v rámci projektu jednotného evropského nebe (2015–2019).

6. Životní prostředí a hluk

č. 2002/30

Směrnice Evropského parlamentu a Rady ze dne 26. března 2002 o pravidlech a postupech pro zavedení provozních omezení ke snížení hluku na letištích Společenství (články 1–12, 14–18)

(Uplatní se změny přílohy I na základě přílohy II kapitoly 8 (Dopravní politika) oddílu G (Letecká doprava) bodu 2 Aktu o podmínkách přistoupení České republiky, Estonské republiky, Kyperské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky a o úpravách smluv, na nichž je založena Evropská unie.)

č. 89/629

Směrnice Rady ze dne 4. prosince 1989 o omezení emisí hluku civilních podzvukových proudových letadel

(články 1–8)

č. 2006/93

Směrnice Evropského parlamentu a Rady ze dne 12. prosince 2006 o regulaci provozu letadel uvedených v části II kapitoly 3 svazku 1 přílohy 16 k Úmluvě o mezinárodním civilním letectví, druhé vydání (1988).

7. Ochrana spotřebitele

č. 90/314

Směrnice Rady ze dne 13. června 1990 o souborných službách pro cesty, pobyty a zájezdy

(články 1–10)

č. 93/13

Směrnice Rady ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách ve spotřebitelských smlouvách

(články 1–11)

č. 2027/97

Nařízení Rady ze dne 9. října 1997 o odpovědnosti leteckého dopravce v případě nehod (články 1–8) ve znění:

— nařízení (ES) č. 889/2002

č. 261/2004

Nařízení Evropského parlamentu a Rady ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91

(články 1–18)

č. 1107/2006

Nařízení Evropského parlamentu a Rady ze dne 5. července 2006 o právech osob se zdravotním postižením a osob s omezenou schopností pohybu a orientace v letecké dopravě.

8. Různé

č. 2003/96

Směrnice Rady ze dne 27. října 2003, kterou se mění struktura rámcových předpisů Společenství o zdanění energetických produktů a elektřiny

(čl. 14 odst. 1 písm. b) a čl. 14 odst. 2).

9. Přílohy

A: Protokol o výsadách a imunitách Evropské unie

B: Ustanovení o finanční kontrole prováděné Evropskou unií, která se týká švýcarských účastníků činností Evropské agentury pro bezpečnost letectví.

PŘÍLOHA A

PROTOKOL O VÝSADÁCH A IMUNITÁCH EVROPSKÉ UNIE

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

BEROUCÉ V ÚVAHU, že podle článku 343 Smlouvy o fungování Evropské unie a článku 191 Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii (ESA) požívají Evropská unie a ESA na území členských států imunit a výsad nezbytných pro plnění svého poslání,

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují ke Smlouvě o Evropské unii, Smlouvě o fungování Evropské unie a Smlouvě o založení Evropského společenství pro atomovou energii:

KAPITOLA I

MOVITÝ A NEMOVITÝ MAJETEK, POHLEDÁVKY A OPERACE EVROPSKÉ UNIE*Článek 1*

Prostory a budovy Unie jsou nedotknutelné. Jsou vyloučeny z domovních prohlídek, rekvizic, zabavení či vyvlastnění. Majetek a pohledávky Unie se nemohou stát předmětem jakéhokoli výkonu správního nebo soudního rozhodnutí bez zmocnění Soudního dvora.

Článek 2

Archivy Unie jsou nedotknutelné.

Článek 3

Unie, její pohledávky, příjmy a ostatní majetek jsou osvobozeny od veškerých přímých daní.

Vlády členských států přijímají, kdykoli je to možné, vhodná opatření umožňující prominutí nebo navrácení nepřímých daní a poplatků z prodeje, které tvoří součást ceny věcí movitých nebo nemovitostí, jestliže Unie uskuteční pro své úřední potřeby větší nákupy, jejichž cena zahrnuje daně a poplatky tohoto druhu. Prováděním těchto opatření nesmí být narušena hospodářská soutěž v rámci Unie.

Osvobození se nevztahuje na daně, dávky a poplatky představující pouze odměnu za veřejně prospěšné služby.

Článek 4

Unie je osvobozena od veškerých cel, zákazů a omezení při dovozu a vývozu, pokud jde o předměty určené pro její úřední potřebu; takto dovezené předměty nebudou zcizeny úplatně ani bezúplatně na území země, na něž budou dovezeny, jinak než za podmínek schválených vládou příslušné země.

Unie je rovněž osvobozena od veškerých cel a od zákazu a omezení při dovozu a vývozu svých publikací.

KAPITOLA II

KOMUNIKACE A PRŮKAZY*Článek 5*

Orgány Unie požívají pro svou úřední komunikaci a předávání veškerých dokumentů na území všech členských států stejného zacházení, jaké daný stát přiznává diplomatickým zastoupením.

Úřední korespondence a jiná úřední komunikace orgánů Unie nepodléhá cenzuře.

Článek 6

Předsedové orgánů Unie mohou vydávat členům a zaměstnancům orgánů Unie průkazy, jejichž formu stanoví Rada prostou většinou a jež úřady členských států uznávají za platné cestovní doklady. Tyto průkazy jsou vydávány úředníkům a jiným zaměstnancům za podmínek stanovených služebním a pracovním řádem Unie.

Komise může uzavřít dohody umožňující uznávat tyto průkazy za platné cestovní doklady na území třetích zemí.

KAPITOLA III

ČLENOVÉ EVROPSKÉHO PARLAMENTU

Článek 7

Volný pohyb členů Evropského parlamentu, kteří jedou na místo zasedání Evropského parlamentu nebo se z něj vrací, nepodléhá žádným omezením správní či jiné povahy.

Členům Evropského parlamentu při celním odbavení a při devizové kontrole:

- a) přiznává jejich vlastní vláda stejné výhody, jaké přiznává vyšším úředníkům pohybujícím se v zahraničí při plnění dočasného úředního poslán;
- b) přiznávají vlády ostatních členských států stejné výhody, jaké přiznávají zástupcům zahraničních vlád při plnění dočasného úředního poslán.

Článek 8

Členové Evropského parlamentu nemohou být vyšetřováni, zadrženi nebo stíháni pro své názory či hlasování během výkonu své funkce.

Článek 9

V průběhu zasedání Evropského parlamentu jeho členové:

- a) na území vlastního státu požívají imunit přiznávaných členům parlamentu vlastního státu;
- b) na území všech ostatních členských států nemohou být zadrženi ani soudně stíháni.

Jsou chráněni imunitou rovněž během cesty na místo zasedání Evropského parlamentu a při návratu z něj.

Imunity se nelze dovolávat v případě přistižení při činu; Evropský parlament je oprávněn svého člena imunity zbavit.

KAPITOLA IV

ZÁSTUPCI ČLENSKÝCH STÁTŮ ÚČASTNÍCÍ SE ČINNOSTI ORGÁNŮ EVROPSKÉ UNIE

Článek 10

Zástupci členských států, kteří se účastní činnosti orgánů Unie, jejich poradci a techničtí experti požívají po dobu výkonu své činnosti a během cest na místo zasedání nebo při návratu z něj obvyklých výsad, imunit a výhod.

Tento článek se vztahuje rovněž na členy poradních orgánů Unie.

KAPITOLA V

ÚŘEDNÍCI A JINÍ ZAMĚSTNANCI EVROPSKÉ UNIE

Článek 11

Na území všech členských států úředníci a jiní zaměstnanci Unie bez ohledu na svou státní příslušnost:

- a) jsou vyňati z pravomoci soudů pro úkony spojené s výkonem jejich funkce, včetně ústních a písemných projevů, s výhradou použití ustanovení smluv jednak o pravidlech určujících odpovědnost úředníků a jiných zaměstnanců vůči Unii a jednak o příslušnosti Soudního dvora Evropské unie rozhodovat spory mezi Unií a jejími úředníky a jinými zaměstnanci. Této imunity požívají i po ukončení své funkce;
- b) nepodléhají oni ani jejich manželé či manželky a jimi vyživovaní rodinní příslušníci předpisům omezujícím přistěhovalectví a určujícím náležitosti přihlašování cizinců;
- c) požívají v oblasti měnových a devizových předpisů výhod přiznávaných obvykle zaměstnancům mezinárodních organizací;
- d) požívají práva bezcelně dovážet bytové zařízení a jiné věci osobní potřeby v souvislosti s prvním nástupem do funkce v dané zemi a práva bezcelně zpětně vyvézt bytové zařízení a jiné věci osobní potřeby při ukončení výkonu funkce v dané zemi, v obou případech s výhradou podmínek považovaných za nezbytné vládou země, v níž je toto právo uplatňováno;
- e) požívají práva bezcelně dovézt automobil pro svou osobní potřebu, který získali v zemi svého posledního pobytu nebo v zemi, jejímiž jsou státními příslušníky, za podmínek daného vnitřního trhu, a bezcelně zpětně vyvézt automobil, s výhradou podmínek považovaných za nezbytné vládou země, v níž je toto právo uplatňováno.

Článek 12

Platy, mzdy a služební požitky, které poskytuje Unie svým úředníkům a jiným zaměstnancům, podléhají dani ve prospěch Unie, jejíž podmínky a způsob vybírání stanoví Evropský parlament a Rada řádným legislativním postupem a po konzultaci s dotčenými orgány formou nařízení.

Úředníci a jiní zaměstnanci jsou osvobozeni od vnitrostátních daní z platů, mezd a požitků, které jim poskytuje Unie.

Článek 13

S úředníky a jinými zaměstnanci Unie, kteří si výlučně z důvodů výkonu svých funkcí ve službách Unie zřizují bydliště na území členského státu jiného, než jehož jsou daňovými rezidenty, je pro účely vybírání daní z příjmu, z majetku a dědické daně a dodržování smluv o zamezení dvojího zdanění, uzavřených mezi členskými zeměmi Unie, zacházeno jak ve státě, v němž pobývají, tak ve státě, jehož jsou daňovými rezidenty, tak, jako by si zachovali své původní bydliště v posledně jmenovaném státě, je-li tento stát členem Unie. Toto ustanovení se vztahuje rovněž na manžela nebo manželku, pokud nevykonává vlastní profesionální činnost, a na děti vyživované osobami uvedenými v tomto článku a v jejich péči.

Movitý majetek ve vlastnictví osob uvedených v předchozím pododstavci, který se nachází na území státu pobytu, je osvobozen od dědické daně v tomto státě; pro stanovení této daně je tento majetek posuzován, jako by se nacházel ve státě, jehož jsou tyto osoby daňovými rezidenty, s výhradou práv třetích zemí a případného použití ustanovení mezinárodních smluv o zamezení dvojího zdanění.

Při použití ustanovení tohoto článku se nepřihlíží k bydlišti získanému výlučně k výkonu funkcí ve službách jiných mezinárodních organizací.

Článek 14

Evropský parlament a Rada řádným legislativním postupem a po konzultaci s dotčenými orgány rozhodují formou nařízení o stanovení systému sociálních dávek příslušejících úředníkům a jiným zaměstnancům Unie.

Článek 15

Evropský parlament a Rada řádným legislativním postupem a po konzultaci s ostatními dotčenými orgány určí formou nařízení kategorie úředníků a jiných zaměstnanců Unie, na které se použijí všechna nebo některá ustanovení článku 11, čl. 12 druhého pododstavce a článku 13.

Jména, funkce a adresy úředníků a jiných zaměstnanců zařazených do jednotlivých kategorií jsou pravidelně sdělovány vládám členských států.

KAPITOLA VI

VÝSADY A IMUNITY ZASTOUPENÍ TŘETÍCH ZEMÍ POVĚŘENÝCH U EVROPSKÉ UNIE

Článek 16

Členský stát, na jehož území se nachází sídlo Unie, přiznává zastoupením třetích zemí pověřeným u Unie obvyklé diplomatické imunity a výsady.

KAPITOLA VII

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 17

Výsady, imunity a výhody jsou přiznávány úředníkům a jiným zaměstnancům Unie výhradně v zájmu Unie.

Každý orgán Unie je povinen zbavit úředníka nebo jiného zaměstnance imunity ve všech případech, kdy podle jeho názoru zrušení této imunity není v rozporu se zájmy Unie.

Článek 18

Při uplatňování tohoto protokolu jednají orgány Unie ve vzájemné shodě s odpovědnými orgány příslušných členských států.

Článek 19

Články 11 až 14 a článek 17 se vztahují na členy Komise.

Článek 20

Články 11 až 14 a článek 17 se vztahují na soudce, generální advokáty, vedoucí soudní kanceláře a pomocné zpravodaje při Soudním dvoru Evropské unie, aniž je dotčen článek 3 Protokolu o statutu Soudního dvora Evropské unie týkající se vynětí soudců a generálních advokátů z pravomoci soudů.

Článek 21

Tento protokol se vztahuje rovněž na Evropskou investiční banku, na členy jejích orgánů, její zaměstnance a zástupce členských států, kteří se účastní její činnosti; ustanovení protokolu o statutu této banky tím nejsou dotčena.

Evropská investiční banka je rovněž osvobozena od veškerých daní a obdobných poplatků v souvislosti se zvýšením svého základního kapitálu a od různých formalit, které jsou s tím spojeny ve státě, na jehož území se nachází její sídlo. Rovněž její rozpuštění či likvidace nepodléhá poplatkům. Kromě toho činnost banky a jejích orgánů vykonávaná na základě statutu nepodléhá dani z obratu.

Článek 22

Tento protokol se rovněž vztahuje na Evropskou centrální banku, na členy jejích orgánů a na její zaměstnance, aniž jsou dotčena ustanovení Protokolu o statutu Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky.

Evropská centrální banka je rovněž osvobozena od veškerých daní a obdobných poplatků v souvislosti se zvýšením svého základního kapitálu a od různých formalit, které jsou s tím spojeny ve státě, na jehož území se nachází její sídlo. Činnost Evropské centrální banky a jejích orgánů vykonávaná v souladu se statutem Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky nepodléhá dani z obratu.

*Dodatek***Postupy pro používání Protokolu o výsadách a imunitách Evropské unie ve Švýcarsku****1. Rozšíření působnosti na Švýcarsko**

Všechny odkazy na členské státy uvedené v Protokolu o výsadách a imunitách Evropské unie (dále jen „protokol“) se považují rovněž za odkazy na Švýcarsko, není-li dále stanoveno jinak.

2. Osvobození agentury od nepřímých daní (včetně DPH)

Zboží a služby vyvážené ze Švýcarska nepodléhají švýcarské dani z přidané hodnoty (DPH). Pokud se jedná o zboží a služby dodané agentuře ve Švýcarsku pro její úřední potřebu, uplatní se osvobození od DPH v souladu s čl. 3 druhým pododstavcem protokolu, a to formou vrácení daně. Osvobození od DPH lze uplatnit, pokud skutečná nákupní cena zboží a poskytnutých služeb, která je uvedena na faktuře nebo na rovnocenném dokladu, je nejméně 100 švýcarských franků (včetně daně).

Vrácení DPH lze uplatňovat na základě předložení příslušných švýcarských formulářů hlavnímu oddělení pro DPH federálního daňového úřadu. Žádosti o vrácení musí být zpravidla vyřízeny do tří měsíců ode dne podání spolu s příslušnými nezbytnými doklady.

3. Postupy pro uplatňování pravidel týkajících se zaměstnanců agentury

Pokud se jedná o čl. 12 druhý pododstavec protokolu, osvobozuje Švýcarsko, v souladu se zásadami svého vnitrostátního práva, úředníky a ostatní zaměstnance agentury ve smyslu článku 2 nařízení Rady (Euratom, ESUO, EHS) č. 549/69 ⁽¹⁾ od federálních, kantonálních a obecních daní z platů, mezd a požitků, které jim poskytuje Evropská unie a které podléhají jeho vnitřní dani.

Pro účely článku 13 protokolu se Švýcarsko nepovažuje za členský stát ve smyslu výše uvedeného bodu 1.

Úředníci a ostatní zaměstnanci agentury, jakož i jejich rodinní příslušníci, na které se vztahuje systém sociálního pojištění pro úředníky a ostatní zaměstnance Evropské unie, nejsou povinni účastnit se švýcarského systému sociálního pojištění.

Soudní dvůr Evropské unie má výhradní pravomoc ve všech otázkách týkajících se vztahů mezi agenturou nebo Komisí a jejími zaměstnanci, pokud jde o používání nařízení Rady (EHS, Euratom, ESUO) č. 259/68 ⁽²⁾ a ostatních právních předpisů Evropské unie o pracovních podmínkách.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (Euratom, ESUO, EHS) č. 549/69 ze dne 25. března 1969, kterým se stanoví kategorie úředníků a ostatních zaměstnanců Evropských společenství, na které se vztahují ustanovení článku 12, čl. 13 druhého pododstavce a článku 14 Protokolu o výsadách a imunitách Společenství (Úř. věst. L 74, 27.3.1969, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Rady (EHS, Euratom, ESUO) č. 259/68 ze dne 29. února 1968, kterým se stanoví služební řád úředníků Evropských společenství a pracovní řád ostatních zaměstnanců Evropských společenství a kterým se stanoví zvláštní opatření dočasně použitelná na úředníky Komise (pracovní řád ostatních zaměstnanců) (Úř. věst. L 56, 4.3.1968, s. 1).

PŘÍLOHA B

FINANČNÍ KONTROLA ŠVÝCARSKÝCH ÚČASTNÍKŮ ČINNOSTÍ EVROPSKÉ AGENTURY PRO BEZPEČNOST LETECTVÍ

Článek 1

Přímá komunikace

Agentura a Komise komunikují přímo se všemi osobami nebo subjekty usazenými ve Švýcarsku, které se účastní činností agentury, a to jako smluvní strany, účastníci programů agentury, příjemci plateb z rozpočtu agentury nebo Společenství nebo jako subdodavatelé. Tyto osoby mohou Komisi a agentuře přímo poskytnout veškeré příslušné informace a dokumentaci, jež jsou povinny sdělovat na základě nástrojů, na které odkazuje toto rozhodnutí, a uzavřených smluv nebo dohod a rozhodnutí přijatých v rámci těchto aktů.

Článek 2

Kontroly

1. V souladu s nařízením Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 ze dne 25. června 2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství ⁽¹⁾, a finančním nařízením přijatým správní radou agentury dne 26. března 2003, nařízením Komise (ES, Euratom) č. 2343/2002 ze dne 19. listopadu 2002 o rámcovém finančním nařízení pro subjekty uvedené v článku 185 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství ⁽²⁾, jakož i ostatními nástroji, na které odkazuje toto rozhodnutí, mohou smlouvy nebo úmluvy uzavřené a rozhodnutí přijatá s příjemci usazenými ve Švýcarsku stanovit, že úředníci agentury a Komise nebo jiné osoby pověřené agenturou a Komisí mohou v prostorách příjemců a jejich subdodavatelů kdykoli provádět vědecké, finanční, technologické nebo jiné audity.
2. Úředníci agentury a Komise, jakož i ostatní osoby pověřené agenturou a Komisí mají přiměřený přístup do míst, k pracím, dokumentům a k ostatním informacím – včetně jejich elektronické podoby – potřebným pro výkon takových auditů. Toto přístupové právo je jasně stanoveno ve smlouvách nebo dohodách uzavřených s cílem provádět nástroje, na které odkazuje toto rozhodnutí.
3. Evropský účetní dvůr má stejná práva jako Komise.
4. Audity lze provádět pět let po ukončení platnosti tohoto rozhodnutí nebo podle podmínek uzavřených smluv nebo dohod a přijatých rozhodnutí.
5. Švýcarský federální kontrolní úřad je předem informován o auditech prováděných na švýcarském území. Tato informace není zákonnou podmínkou pro provedení těchto auditů.

Článek 3

Kontroly na místě

1. Na základě této dohody je Komise (OLAF) oprávněna provádět na švýcarském území kontroly a inspekce na místě, a to v souladu s podmínkami a ustanoveními nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ze dne 11. listopadu 1996 o kontrolách a inspekcích na místě prováděných Komisí za účelem ochrany finančních zájmů Evropských společenství proti podvodům a jiným nesrovnalostem ⁽³⁾.
2. Kontroly a inspekce na místě připravuje a řídí Komise v úzké spolupráci se švýcarským federálním kontrolním úřadem nebo jinými příslušnými švýcarskými orgány jmenovanými švýcarským federálním kontrolním úřadem, které jsou včas informovány o předmětu, účelu a právním základu kontrol a inspekcí, aby mohly poskytnout veškerou nezbytnou podporu. Za tímto účelem se úředníci příslušných švýcarských orgánů mohou kontrol a inspekcí na místě účastnit.
3. Pokud si to příslušné švýcarské orgány přejí, provádějí kontroly a inspekce na místě společně s Komisí.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 248, 16.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 357, 31.12.2002, s. 72.

⁽³⁾ Úř. věst. L 292, 15.11.1996, s. 2.

4. Pokud se účastníci programu brání kontrole nebo inspekci na místě, poskytnou švýcarské orgány kontrolorům Komise v souladu s vnitrostátními předpisy nezbytnou podporu, která provedení kontroly nebo inspekce na místě umožní.

5. Komise neprodleně uvědomí švýcarský federální kontrolní úřad o všech skutečnostech nebo podezřeních týkajících se nesrovnalostí, které objevila v průběhu kontroly nebo inspekce na místě. Komise je v každém případě povinna informovat výše uvedený orgán o výsledku těchto kontrol a inspekci.

Článek 4

Informace a konzultace

1. Pro účely řádného provádění této přílohy si příslušné švýcarské orgány a orgány Společenství pravidelně vyměňují informace a na žádost jedné ze stran vedou konzultace.

2. Příslušné švýcarské orgány neprodleně informují agenturu a Komisi o všech skutečnostech či podezřeních, které objevily a které se týkají nesrovnalostí v oblasti uzavírání a provádění smluv nebo dohod uzavřených za použití nástrojů, na které odkazuje toto rozhodnutí.

Článek 5

Důvěrnost informací

Informace sdělené nebo získané v jakékoli formě na základě této přílohy jsou chráněny úředním tajemstvím a požívají stejné ochrany, jaká přísluší podobnému druhu informací na základě švýcarského práva a příslušných předpisů platných pro orgány Společenství. Tyto informace nelze sdělovat jiným osobám kromě těch, od kterých se znalost těchto informací vyžaduje vzhledem k jejich funkci v orgánech Společenství, členských státech nebo Švýcarsku, a nelze je využívat k jiným účelům než k zajištění účinné ochrany finančních zájmů smluvních stran.

Článek 6

Správní opatření a sankce

Aniž je dotčena platnost švýcarského trestního práva, agentura nebo Komise může uložit správní opatření a sankce v souladu s nařízením (ES, Euratom) č. 1605/2002, nařízením Komise (ES, Euratom) č. 2342/2002 ze dne 23. prosince 2002 o prováděcích pravidlech k nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství ⁽¹⁾ a nařízením Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství ⁽²⁾.

Článek 7

Náhrada a vykonatelnost

Rozhodnutí agentury či Komise přijatá v oblasti působnosti tohoto rozhodnutí, která ukládají peněžitý závazek jiným osobám než státům, jsou vykonatelná ve Švýcarsku.

Příkaz k výkonu vydá bez jakékoliv další kontroly s výjimkou ověření pravosti aktu orgán určený švýcarskou vládou, který o tom uvědomí agenturu či Komisi. Výkon rozhodnutí se provede v souladu se švýcarským procesním řádem. Zákonnost rozhodnutí o výkonu podléhá kontrole Soudního dvora Evropské unie.

Pro vykonatelnost rozsudků Soudního dvora Evropské unie vynesených na základě rozhodčí doložky platí stejné podmínky.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 357, 31.12.2002, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 312, 23.12.1995, s. 1.

ISSN 1977-0626 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5074 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS